

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7233

Joi 26 ianuarie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

CE GENEREAZĂ CONSUMURI MARI DE METAL?

Cum acționează colectivele de întreprinderi, conducerea lor, pentru diminuarea consumurilor de metal? În ce măsură se urmărește evitarea risipei, a slabei gospodăririi a metalului, ca o cale sigură de reducere a cheltuielilor de producție, de creștere a nivelului calitativ al activității economice?

„Generozitate” pe banii statului

Uzina din Oțelul Roșu, în cursul anului trecut, a consumat în plus peste 18 500 tone fontă la fabricarea oțelului.

Vina nu este numai a noastră, ne spune tov. Andrei Dumitru, directorul uzinei. Consumul de fontă stabilit de către minister pentru realizarea unei tone de oțel a fost prea mare. În cele din urmă, s-a revenit...

Să vedem cum. Nu în scopul micșorării consumurilor de fontă — așa era normal și absolut necesar — ci pentru mărirea lor, promovind o tendință dăunătoare în ramura industriei siderurgice. Concret, aceste consumuri de fontă pe tonă de oțel s-au majorat cu 40 kg. Ni s-a spus că conducerea uzinei a sesizat forul tutelar. Poate, dar numai în vorbe, fiindcă, practic, în unele perioade, uzina a depășit chiar norma dată, foarte larg și neeconomic, cu cite 100 kg fontă pe tonă de oțel.

La noi e o raritate când se respectă rețetele și prescripțiile procesului tehnologic, precizia un maestru din uzină. Totul s-a privit prin prisma depășirii planului cu orice mijloace. Așa se nasc marile consumuri de metal.

Încă o dovadă în acest sens. Am spus că consumul de fontă s-a depășit nepermis de mult. Concomitent, cel de fier vechi a fost cu aproape 16 000 tone mai redus decît sarcina planificată. Cum se explică această anomalie? Fierul vechi, fiind de o anumită calitate (span, tablă subțire), nu s-a mai introdus în cuptoare, încălcîndu-se rețetele de fabricație. Ca urmare, folosindu-se fonta în locul fierului vechi, nici oțelul rezultat nu a corespuns întodeauna normelor stabilite. Consecințe: aproape 3 000 tone de oțel realizat fără comenzi. Această cantitate de „ce-o ieși” — cum zic oțelarii — este inutilizabilă. Deși știa că se uzează de această anomalie în fabricarea oțelului, care are caracteristici necunoscute și nu e solicitat de nimeni, conducerea uzinei nu a luat nici o măsură mai energică. Totul a fost să iasă oțel. Pe de altă parte, însemnate cantități de metal s-au mai irosit la oțelărie prin rebaruri, rețezări de bară la oale.

Inexplicabil, ținînd probabil să demonstreze că deține un loc fruntaș în... risipirea metalului, conducerea acestei uzine a început să-și renege și propriile acțiuni. Cu 3-4 ani în urmă, se născuse inițiativa laminării la toleranțe minime. Altfel timp cit a fost aplicată, uzina din Oțelul Roșu a creat posibilitatea ca întreprinderile beneficiare să eco-

nomisească anual sute de tone de metal. De anul trecut, se pare că această inițiativă a fost părăsită. Numai așa se explică creșterea consumului de metal pe tonă de laminat finit. Un calcul sumar arată că valoarea metalului consumat în plus depășește 1 milion lei.

E imperios necesar ca conducerea uzinei să-și reconsidere po-

ziția pe care a îmbrățișat-o. În acest an, producția de oțel a uzinei trebuie să crească cu 7,7 la sută, cea de tablă cu 5,5 la sută și cea de profile cu 5,1 la sută. Nici un fel de justificări nu pot fi luate în considerare cînd e vorba de irosirea metalului, de majorarea prețului de cost. Organizația de partid, Ministerul Industriei Metalurgice trebuie să intervină prompt, în-

turind arbitrarul și lipsa de răspundere față de ceea ce înseamnă sporirea cantității de metal, reducerea consumurilor specifice și îmbunătățirea calității producției care se pare că s-au înscăunat în rîndul conducerii uzinei din Oțelul Roșu.

(Continuare în pag. a III-a)

Pe platforma cuptorului electric numărul 1 de 50 tone, de la noua Uzină metalurgică din Capitală, se urmărește procesul de elaborare a unei noi șorje.

Foto: M. Andreescu

O nouă fabrică de conserve

La Fetești, în apropierea șoselei care leagă această localitate de stația de cale ferată, a început organizarea santierului pentru construcția unei fabrici de conserve din legume și fructe. Fabrica va fi dată în folosință în semestrul I 1968 și va produce anual 20 000 tone de conserve, dintre care 15 000 tone de conserve din legume, 1 000 tone conserve din fructe și 4 000 tone pastă de tomate. La amplasarea fabricii s-a avut în vedere faptul că raionul Fetești și cele învecinate — Călărași, Lehliu și Slobozia — oferă mari posibilități de asigurare a materiei prime.

Protecția și au prevăzut soluții mai economice față de fabrici similare construite în ultima vreme.

Prin construirea unui complex de creștere și îngrijirea porcilor la Fetești se crează posibilități ca fabrica să producă pe timp de iarnă diferite preparate din carne.

ÎN PAGINA A IV-A

- Cum va fi hrana viitorului?
- Spectacolul coregrafic poate fi revitalizat

TRIBUTUL ACCIDENTULUI este o fatalitate ÎN CIRCULAȚIE?

Să ne închipuim că într-o țară cu douăzeci de milioane locuitori izbucnește subit o epidemie care lovește zilnic sute de persoane; dintre acestea cel puțin cincisprezece-douăzeci grav, iar patru-cinci-sase fatal. Pe zăi! S-ar declanșa imediat un S.O.S. național, s-ar face o mobilizare generală pentru combaterea molimei. Și, fără îndoială, eforturile organelor sanitare, folosirea cu-cerurilor științifice medicale, măsurile de igienă pe care le-ar lua însăși cetățenii ar duce la dispariția ei. O astfel de molimă care afectează în prezent multe țări ale lumii începe să se contureze în prezent și la noi; are virusul vizibil cu ochiul liber, aruncă la pat sau seceră vieți zilnic. În proporțiile amintite mai sus, dar mobilizarea necesară împotriva ei încă lipsește. Ea se cheamă **accidentul de circulație**.

Din statistica întocmită de direcția circulației din Direcția Generală a Militei reiese că, în anul 1966, la fiecare 10 accidente s-au înregistrat în medie 3 morți și 9 persoane rănite, ne informează lt. major ing. Lucian Stan. Peste 1 600 vehicule au fost distruse sau grav avariate, pagubele materiale rezul-

tate din accidente se cifrează la peste 6,1 milioane lei — cifră limitată strict la constatările de la locul accidentului, la contravaloarea reparatiilor sau a bunurilor transportate. Dar viețile pierdute nu pot fi evaluate în bani. Familii decapitate, văduve, orfanii, oameni în plină vigoare și putere creatoare deveniți schilozii

constituind în unele țări a 3-a sau a 4-a cauză de deces, după cele cauzate de bolile cardio-vasculare, tumori maligne și bolile aparatului respirator; la vârsta de 5-35 ani ele constituie chiar prima cauză de deces. Cifra de 100 000 de decedați este însă mult sub realitate, deoarece numai în S.U.A. în anul 1964 au fost înre-

gistrate 46 930 decese din accidente datorite vehiculelor cu motor, în R.F. Germană 14 284 (anul 1963) etc. Din aceste considerente **accidentele de circulație sînt socotite adevărate „epidemii” ale vieții moderne**. În țara noastră decesele prin accidente de circulație constituie doar a 12-a cauză de deces, dar ele manifestă tendință de creștere. Cele mai multe decese se referă însă la vîrstele active. Astfel, de exemplu, circa 43 la sută din aceste decese sînt la persoanele din grupa de vîrstă 25-49 ani și 16 la sută la 15-24 ani, dar nu sînt excepții nici copiii (4,2 la sută din decesele prin accidente

(Continuare în pag. a II-a)

CONSFĂȚUIRE CONSACRATĂ ACTIVITĂȚII DE PROIECTARE ÎN DOMENIUL CONSTRUCȚIILOR

Miercuri dimineață, în Sala mică a Palatului Republicii s-a deschis consfățuirea de lucru a cadrelor din domeniul proiectării construcțiilor. Convocat în inițiativa conducerii partidului și guvernului, consfățuirea dezbate probleme privind îmbunătățirea activității de proiectare și asigurarea documentației tehnico-economice a obiectivelor de investiții prevăzute pentru 1967 și pentru anii următori ai cincinalului. La această întîlnire participă specialiști din domeniul proiectării construcțiilor de obiective industriale, agricole, hidrotehnice, de căi de comunicații și social-culturale, lucrători din sectoare a căror activitate este legată nemijlocit de proiectarea obiectivelor de investiții, conducători de mari șantiere, trusturi regionale de construcții și întreprinderi producătoare de materiale și utilaje pentru construcții, miniștri și conducători de instituții centrale, activiști ai C.C. al P.C.R., secretari pentru probleme economice și șefii sectoarelor de investiții de la comitetele regionale de partid, oameni de știință, cercetători, cadre didactice din învăț-

mîntul superior tehnic și economic, reprezentanți ai sfaturilor populare. Primiți cu puternice aplauze, în prezidiu au luat loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Maxim Berghianu, Petre Blajovici, Mihai Gere, Manea Mănescu, precum și tovarășii Nicolae Bădescu, președintele Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemizare, Mihai Diamandopol, președintele Băncii de Investiții, acad. prof. Aurel Beleş. Deschizînd lucrările consfățuirii, tovarășul Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., a subliniat că participanții sînt chemați să analizeze temeinic, cu spirit de răspundere, principalele aspecte ale activității de proiectare, să scoată în evidență neajunsurile și greutățile existente, să facă propuneri menite să îmbunătățească substanțial munca în acest domeniu important de activitate economică. Îmbunătățirea continuă a activității desfășurate în domeniul investițiilor, al proiectării construc-

țiilor din toate sectoarele economiei — preocupare de seamă a partidului și guvernului — a fost dezbătută la plinara C.C. al P.C.R. din decembrie 1966. Analiza profundă cuprinsă în documentele plinare — a încheiat vorbitorul — reprezintă un model de exigență și răspundere în examinarea și rezolvarea problemelor economiei naționale.

În continuare, tovarășul Petre Blajovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a prezentat referatul: „Cu privire la asigurarea cu documentație tehnică a lucrărilor de investiții și măsurile pentru îmbunătățirea activității de proiectare”.

Lucrările continuă pe grupe de specialitate.

(Agerpres)

In pag. a III-a: REFERATUL PREZENTAT DE TOVARĂȘUL PETRE BLAJOVICI

ATMOSFERA DE CREAȚIE

Lucian GIURCHESCU

Deși repetiția începuse bine, ceva parcă nu mergea. Nu se întimplase nimic deosebit. Nimic grav. Nimic grav în aparență. O vorbă cu intenție de persiflaj la adresa piesei. Un pescărit ironic. Și atmosfera de muncă fără fuzee stricată. Poate fără intenție. Poate. Și totuși...

Exemplul pare mărunț. Intentionat! Pentru că problema atmosferei de creație, de muncă, de efort, de pînă adesea de minuscule „accidente” sau incidente pe lângă care ne place să trecem nepăsători. O intruziune. O proastă dispoziție. Un cuvînt aruncat la întimplare. O apreciere răutăcioasă. O butadă spirituală lansată la „un pahar de vorbă”. Lipsa de informație precisă. Nepriceperea. Și, de ce nu, invidia.

N-au trecut chiar atîtia ani de cînd, cu prilejul unei schimbări de conducere, la o instituție culturală, „vorbile” pe care cîțiva binevoitori au

avut grijă să le plaseze prompt, în cabinetul directorial, erau citi p-aci să curme căzura unor colegi. Se mai întimplă — și nu chiar atît de rar — ca discuția de „cafenea” să înlocuiască dezbaterile creatoare, ca bîfă să se substituie criticii, ca „vorbile”, aparent aruncate la întimplare, să îngreuneze procesul de muncă. Parafrazî-

opinii

du-l pe nefericitul principiu danez, vom spune „vorbă, vorbă, vorbă”, dar ce importante sînt aceste vorbe. O vorbă poate strica o prietenie. O vorbă poate crea o relație. O vorbă poate declanșa un întreg eșafodaj de suspiciuni și rezerve. O vorbă poate fi punctul de plecare în crearea unei atmosfere.

Pentru că, orice am spune, atmosfera de creație — și aici nu fac decît să repet un adevăr de mult cunoscut — are o contribuție esențială la ridicarea sau căderea multor colective și — de ce nu — a multor creatori sau interpreți.

Ar fi greu de înțeles succesul consecvent și continuu al „Teatrului Municipal” din perioada direcției Luciei Sturza Bulandra făcînd abstractie de atmosfera pe care marea actriță, organizator exemplar, o crease în sala de la podul Izvor. După cum co altceva decît atmosfera lină, unsoasă, creatoare de clanși și găști, de nepăsare și dezinteres, a dus — în pofida unui mînușchi de artiști străluciți — la căderea tristă dar binevenită a celui ce-a fost Teatrul Tineretului dinaintea de 1960.

Atmosfera de creație, de muncă, nu e o abstracție. Ea există, cu sau fără voia noastră. Ea poate fi, cu voia noastră, sau **adevăr creatoare**, sau nu. Poate să ne ajute sau nu. Vorbim adesea de compoziția colectivelor teatrale sau muzicale, de problema animatorului. Oare nu cumva prima datorie a acestuia e însăși crearea și menținerea unei atmosfere ce impulsionază? Oare nu cumva proasta, întîmplătoare alegere a unui ansamblu duce la cea atmosferă ce reușește performanța coborîrii întregului la mediocritate? Antidoturi există. Ele țin atît de mijloace organizatorice cit și de unele soluții educative. Discuții în cerc, la obiect, fără menajamente, sînt

(Continuare în pag. a IV-a)

„Sertao”

Înainte de construirea noului capital, Brasília, o călătorie de pe litoralul Atlanticului pînă în statul Goiás echivala cu un calvar, dacă nu o făcea cu avionul. Acum poți ajunge liniștit cu automobilul din Rio pînă la Goiânia fără să părăsești asfaltul. Distanța este apreciabilă — 1 450 kilometri — dar pitorescul locurilor străbătute și particularitățile vieții oamenilor recompensează cu prisosință efortul cerut de călătorie. Cîrînd după ce ieși din zona aglomerată a marelui oraș Rio de Janeiro, șoseaua începe să urce în serpentine spre un lanț muntos, presărat cu câteva frumoase localități balneare. Sînt mici orașele, alcătuite din vile inundate de verdețuri și flori, unde elita socială cariocană preferă să se refugieze la sfîrșit de săptămînă, în vacanțe sau de cîte ori îi poartă inima. A avea și o vilă la Petropolis, Teresopolis sau Friburgo se

Note de drum din Brazilia

socotește o distincție, la care nu poți aspira prea mulți. Aici, la vreo 300 metri înălțime, dispăr de factori nepăcîtuți pe malul oceanului: căldura și umiditatea excesivă. Aerul pur și răcoros, peșajul dimprejur, alături de palmieri și coniferele, plus maximum de confort în interiorul vilelor, oferă un trai cum mai bun e greu de imaginat. Peisajul se modifică după ce intri în vasta zonă a colinelor domoale, acoperite cu vegetație tropicală: siluete solitare ale palmierilor, plantații de bananieri și, pe alocuri, păduri de eucalipt. În răstimpuri, la marginea șoselei oferind tarabe improvizate, înfîlînd călătorului portocale, banane, jo-boticabo, jaca caquil, nucii de cocos și alte soiuri de fructe. Pentru țărani îndepărtați de centrele consumatoare, acesta e un mijloc de a-și valorifica toadaie muncii fără concursul intermediarului, care dispune de căruță sau camion, dar achiziționează produsele la preț mult mai mic.

Vasile OROS

*Cariocan — locuitor al orașului Rio de Janeiro.

(Continuare în pag. a V-a)

Telegramă

- Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român
- Tovarășului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România
- Tovarășului ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

În numele poporului cuban, al Partidului Comunist și Guvernului Revoluționar, vă exprimăm dumnezeavoastră, poporului frate român, Partidului Comunist și guvernului Republicii Socialiste România mulțumirile noastre profunde pentru mesajul dv. cordial transmis cu prilejul celei de-a VIII-a aniversări a revoluției cubane.

Răspunzînd urărilor dv. frățești pe care ni le-ați adresat, vă transmitem le rîndul nostru urări pentru progresul și bunăstarea poporului român. Cu sentimente de prietenie și înaltă considerațiune

OSVALDO DORTICOS TORRADO
Președintele Republicii Cuba
Comandant FIDEL CASTRO RUZ
Prim-ministru al Guvernului Revoluționar

ancheta „Scînteii”

pe viață, lată altă față a acestei seceri. Cit despre bunurile pe care mîile de accidentați le-ar fi produs în zilele și lunile de spitalizare sau în anii de invaliditate, cum s-ar putea calcula? Accidentele de circulație au loc în toată lumea. Avem cumva motive deosebite de a ne îngrijora mai mult decît alții în legătură cu acest fenomen? — După unele statistici cu totul incomplete — ne informează dr. PETRE MURESAN, director adjunct în Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, numărul celor accidentați în întreaga lume ar fi anual de circa 4-5 milioane, iar al celor decedați de peste 100 000.

Telegrame

Excelenței Sale ISMAIL AL-AZHARI
Președintele Consiliului Suprem de Stat al Republicii Sudan

KHARTOUM
Cu prilejul zilei naționale a Republicii Sudan, am deosebită plăcere ca, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, să adresez Excelenței voastre sincere felicitări și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de bunăstare și pace popularului sudanez.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Excelenței Sale CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI
Am deosebită plăcere să adresez Excelenței voastre, din partea mea, a membrilor Consiliului Suprem de Stat, a poporului și guvernului Republicii Sudan, sincere mulțumiri pentru amabili dv. mesaje de felicitare, transmis cu ocazia celei de-a 11-a aniversări a proclamării independenței. Expriim, totodată, Excelenței voastre urări de sănătate, iar poporului prieten al Republicii Socialiste România, multă fericire și prosperitate.

ISMAIL AL-AZHARI
Președintele Consiliului Suprem de Stat al Republicii Sudan

FAPTUL DIVERS

Nepotrivire

Tractoristul rutier Petru Streteta de la Ocolul Silvic din Ileana, raionul Dej, a vrut să traverseze râul Someș, cu tractorul. Pe gheață. Aproape de malul celălalt, gheața s-a spart. Tractorul s-a scufundat (stă agățat, cu roțile din față, pe marginea copcii). Vorba cîntecului — sade jumătate-n apă. Tractoristul însă nu mai stă nicăieri. După ispravă a dispărut. Nici nu se potriveau împreună. Mulți cai-putere — cu mințe prea puțină.

Temperament, nu glumă

Se zice că cine se iubește, se tachinează. Și se vede că soții Cinci din str. I. L. Caragiale 58 Bucuresți se iubeșc mult. Și fac larse cu dulciuri. Urmăritorii de familie: soția a venit acasă și a spart ușa. Apoi a plecat. El, speriat că a fost prindat, a chemat miliția. Într-o zi, la mîrșă, a spus: „Scuzați, se vede treaba că a trecut nevastă-mea pe-acasă”. Năvălitoarea dragă! Noroc că zădărnice case sînt tari. Mai prost stau lucrurile cu liniștea vecinilor.

Poveste cu remorci

Surpriză la I.M.U. Medgidia. Cu ocazia stabilirii cifrelor de plan pe anul în curs, întreprinderea a primit (din partea ministerului tutelar) sarcina să livreze 1000 de remorci de cinci tone. Întreprinderea n-a mai fabricat remorci. Documentația tehnică nu are. Nici omologare nu există.

Buni de plată

O sobă instalată într-un loc contraindicat (este vorba de încălzirea țigrării a măsurilor de pază contra incendiilor) a provocat, noaptea, un puternic incendiu în garajul Grupului de sanitari din Turda. Flăcările au ajuns la câteva butoaie cu benzină, care au explodat. Au ars, între altele, trei autobuscule. Pagubele sînt evaluate la circa 200.000 lei. În cele din urmă locul a fost stins. Mai trebuie însă ca vinovații să lăcească de pompierei. Să stingă paguba. Căci cine nu deschide ochii, cască punga. Punga proprie, se înțelege!

Pasiune implinită

Romul Posar, șef de secție, și Dumitru Mitrea, gestionar la Întreprinderea de fabricație și agregate pentru construcții din Capitală, își creau plinuri de ciment. Prin neexecuarea în bune condiții a lucrărilor de construcții (în spiritul și litera tehnicii). Au sutasat astfel 60.000 kilograme. În vînzarea lor au fost sprijiniți de Nicolae și Petre Geamănu și de Ion Apostol. Desi este vorba despre ciment, afaceră nu a rezistat. Cei cinci au fost condamnați pe termene între 1 și 12 ani închisoare. La ciment au tras, ciment au găsit.

Recomandare rambursată

„Vă informăm, tovarășii de la Uzinele de produse sodice din Covora, că Ilie Musulete și Ilie Stăte pe care i-ați selecționat cu grijă și i-ați trimis, pe chestionari, la școala de maștri electricieni din Climpina, vor mai intra cu reînlocuirea. Noaptea au acostat pe strada, în plin centru Climpinei, pe soții Elena și Petre Șerban, mlatrîndu-i cu săbîțice. Cetățenii, trezii din somn au ajutat miliția să prindă pe huliganii. Așadar, că rambursarea recomandată și mai reținem „exemplarele” selectate. Termenul de restituire — peste un an. Do. care fabrică sădă, poate le veți asigura o primire corespunzătoare. Caustică”. (Climpina ss. Indescriabil).

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARITĂ Ștefan DINICĂ cu sprijinul corespondenților „Științei”

Vrednici gospodari ai satelor propuși candidați ai F.D.P.

În localitățile rurale din întreaga țară continuă, în aceste zile, depunerile de candidaturi pentru alegerea de deputați în sfatul popular comunale care vor avea loc la 5 martie a.c. În cadrul unor însușite adunări, alegătorii propun pe cei mai destoinici dintre ei spre a-i reprezenta în organele locale ale puterii de stat.

Un destoinic președinte

Anul trecut, comuna Tihău, din raionul Zalău, a ocupat primul loc în întrecerea patriotică dintre comunele regiunii Cluj. În realizările care i-au adus diploma de comuna fruntașă și premiul în valoare de 60.000 lei, acordat de statul popular regional, amintim: lucrări de reparații și întreținere la drumul raional Tihău-Gilgău și drumurile comunale, amenajarea de trotuare, îndiguirea Văh Almașului, pe o porțiune de 500 de metri, și săparea de canale de desecare în lungime de 1.180 metri, construcția unui pod de 74 metri etc. A fost terminat magazinul universal și se află în construcție un dispensar și o casă de naștere ce vor fi date în folosință în primăvara acestui an.

Vorbind despre aceste realizări în gospodărirea și înfrumusețarea comunei, la adunarea din circumscripția nr. 4 cooperativă Gheorghe Sina, Ioan Pop, Ilie Opreș și alții au evidențiat meritele tov. Petru Ugruțan, președintele comitetului executiv al sfatului popular comunal.

În cel 4-an de când a fost ales, el a fost prin întreaga activitate — așa cum se cere unui președinte de sfat — primul gospodar al comunei. Om priceput în conducerea treburilor obștești, atent la propunerile și sesizările cetățenilor, el a inițiat, organizat și mobilizat masele de cetățeni la cele mai multe din acțiunile care au făcut ca astăzi comuna să fie fruntașă pe regiune.

Candidatul a mulțumit pentru încrederea acordată și s-a angajat că va munci și pe viitor cu aceeași stăruință și dragoste pentru realizarea de noi obiective gospodărești-edilitare în comună.

AL. MUREȘAN
corespondentul „Științei”

Medicul - cetățean

În circumscripția electorală comunală nr. 10 din comuna Ineu, regiunea Crișana, a fost propus candidat al F.D.P. pentru alegerea în sfatul popular comunal doctorul Mihai Stoian.

— De peste 20 de ani trăiește și muncește în miș-

locul nostru, ca medic la spitalul raional și e cunoscut pe toată Valea Crișului Alb, de la Brad încoace — arăta alegătorul Dumitru Gîndiță. Reprezintă cu adevărat tipul medicului cetățean, care și-a pus toată energia în slujba ocrotirii sănătății celor mulți.

Ana Ioja și Ana Toth au ținut să povestească celor prezenți la adunare despre grija adinc umană cu care chirurgul Mihai Stoian se ocupă de fiecare pacient, despre dăruirea de sine și modestia care îl caracterizează.

Doctorul Mihai Stoian este cunoscut și apreciat de către locuitorii comunei Ineu și prin activitatea obștească depusă de-a lungul anilor. Ales deputat în fiecare legislatură de la crearea sfatului popular, el a participat activ și a mobilizat prin exemplul personal masele de cetățeni la toate acțiunile gospodărești și de înfrumusețare a comunei. Facind o comparație cu ceea ce era acum 20 de ani comuna Ineu, unul vorbitoru a relevat o serie de înfăptuiri edilitare ale ultimilor ani: 24 de săli de clasă pentru liceul din localitate, peste 240 apartamente noi, zeci de case individuale construite de țărani cooperatori, 5.000 mp trotuare, 28.000 mp spații verzi sint doar o parte din succesele obținute de această comună care a ocupat, în 1966, locul I în întrecerea patriotică de ralon.

Ion PITICU
corespondentul „Științei”

Nu turism prin apartamente, ci control riguros

Fac parte din comisia de recepție a blocurilor de locuințe din orașul Baia Mare și vă pot spune exact în ce timp se recepționează un bloc: una pină la două zile! Apreciați viteza cu care se parcurg apartamentele și să nu se mai mire nimeni că, de cele mai multe ori, defecțiunile ascunse — la instalațiile sanitare, de încălzire centrală, parchet, țiplărie etc. — nu sînt observate. Iar după trei-patru luni de la darea blocului în folosință, încep durerile de cap pentru cetățeni și ploaia de sesizări pe birourile salariaților întreprinderi de gospodărie orașenească. Un exemplu recent: de la blocul 25/70 ap., de pe str. Ciocanului, predat anul trecut, în august, am și primit o multime de reclamații referitoare la deformațiile țiplăriei. Dacă recepția apartamentelor nu s-ar face din ochi, pe baza unor observații superficiale și subiective, ci cu ajutorul unor minucioase probe tehnice, multe „ofuri” ar fi evitate.

În vederea determinării mai exacte a lucrărilor făcute de mîntuială și a cauzelor care le-au generat, consider că sînt necesare mai multe zile de control, pentru ca recepția să nu se mai transforme, ci pe viitor într-o simplă trecere în revistă a noilor locuințe. Totodată, ar fi bine ca măcar o parte dintre membrii comisiei să participe la recepția efectuată de constructor și să poată impune aceluia remedierea oricăror deficiențe. Spun aceasta, deoarece constructorii uneori ignorază observatiile făcute, prezentîndu-se la recepția finală cu deficiențele nemediate. Așa se face că peretii despărțitori de la blocurile de pe str. Cloșca nr. 2 și 3 din Baia Sprie au o serie de fisuri, la blocurile nr. 1 și 2 de pe str. I. Slavici din Baia Mare apa se infiltrază în unele apartamente. Cum poate considera constructorul că un bloc poate primi pe locatari cînd peretii sînt umezi, ferestrele nepăsuite? Numai în luna decembrie anul trecut comisia de recepție a refuzat preluarea blocurilor 44/28 ap. și 40/20 ap. Constructorul nu este îngrijorat însă de consecințele acestor defecțiuni. El tot mai speră că prin mici „cîrpițeli” va reuși să predea apartamentele. Dacă recepția ar fi cu adevărat o operație științific fundamentată, dacă ea ar avea la bază încercări și verificări tehnice amănunțite, cu ajutorul unor instrumente adecvate, sînt convinși că ar deveni o barieră peste care nu s-ar putea trece.

Nicolae NASTAI
inginer-șef la I.G.O.
Baia Mare

Locatarul să fie de față la recepție

Într-adevăr, așa cum se arată în ancheta, recepția noilor locuințe, fiind o problemă de larg interes cetățesc, nu poate fi rezolvată în mod real dacă la efectuarea ei nu participă beneficiarul propriu-zis — locatarul. Problema a mai fost discutată. Pe alocuri, de la discuții s-a trecut la fapte, dar în multe părți în mod formal.

Sînt convinși că, în acest sector de activitate, controlul obșteșc poate constitui o pierghe importantă pentru îmbunătățirea calității lucrărilor. În rîndul locatarilor sînt ingineri, tehnicieni, specialiști cu înaltă calificare în diferite domenii industriale, inclusiv în construcții, care pot avea un cuvînt greu de spus atunci cînd se ia în primire un bloc nou. În plus, acestia au optica celui care trage ponoasele neglijenței constructorului. Acești recepționeri n-ar fi dispuși să accepte acoperișul și sistemele de încălzire necorespunzătoare (vilele din cartierul Pajura), a căror remediere costă cîteva milioane de lei, izolații încă nepuse la punct. Exigența fermă și competența celor care ar urma să înfăptuiască controlul obșteșc în construcții, participînd efectiv la recepția locuințelor, sînt însă strîns legate de o bună organizare a acestui control. În acest sens, cred că reglementările existente ar trebui reexaminată, per-

Indulgență „acoperită”

În ianuarie 1965 am primit un apartament într-unul din noile blocuri ale cartierului „Aeroport” din Petroșeni. Dar nici pină la plecarea de aici, în iulie 1966, cînd am fost transferat la Tg. Mureș, pereții camerelor nu se usucaseră complet! Ca inginer șef adjunct la Întreprinderea comunală „Orășenească-Petroșeni”, eram atunci beneficiarului construcțiilor din cartierul „Aeroport” și făceam parte din comisia de recepție.

Am analizat cauzele care afectează calitatea construcțiilor. De vină este indulgența sfatului popular regional, care avînd același interes ca și constructorul — îndeplinirea planului — trece cu vederea lucrările necorespunzătoare. Interesant este că pină la urmă asemenea deficiențe capătă chiar o fațetă „legală”. Foarte adesea beneficiarul, în speță sfatul popular, face apel la H.C.M. 1003 din 1964 care prevede că, în cazuri cu totul excepționale, unele construcții pot fi preluate chiar

dacă sînt neterminate. Astfel, ceea ce ar trebui să constituie o excepție devine regulă. La sfîrșitul anului 1965, Sfatul popular regional Hunedoara a aprobat preluarea a circa 1.300 de apartamente din Valea Jiului nefinisate în exterior. De ce? S-a invocat imediat situația „excepțională”, acoperindu-se astfel gravele deficiențe de peșantier, neîlfința și delăsarea constructorului. Cred că însăși acceptarea, chiar într-un mod excepțional, a ideii că o construcție poate fi dată în folosință, deși ea nu este terminată, ar trebui abandonată. Trebuie să închidem toate porțile care pot fi forțate pentru promovarea unor lucrări de mîntuială. Noțiunea de „excepție” în construcții este foarte elastică și de aceea consider că ar fi cazul să se analizeze utilitatea revizuirii acestor prevederi.

Ing. Ioan GOLDSTEIN
Tg. Mureș

ecouri CAUZELE ȘI CONSECINȚELE FORMALISMULUI în recepționarea noilor locuințe

Acum recepția nu are consecințe materiale pentru constructor

La unele blocuri construite în ultimul timp în raionul nostru s-au semnalat defecte serioase. Acceptarea tacită a unor materiale necorespunzătoare, încredințarea efectuării anumitor lucrări dificile (terasetarea camerelor, imbinarea rosturilor la panourile mari prefabricate etc.) unor lucrători insuficient

calificați și nesupravegheați cauzează calitatea necorespunzătoare a locuințelor.

Desigur, pentru înlăturarea defecțiunilor aparute în cursul anului de garanție și după aceea, se cheamă fonduri însemnate. În cursul anilor 1966 și 1967 au fost alocate 4.000.000 lei pentru rețacerea teraselor, iar pentru remedierea tuturor defecțiilor de acest gen, pină în anul 1969 va fi nevoie să se cheltuiască suplimentar peste 11.000.000 lei. Aceste cheltuieli suplimentare, în fond o mare risipă provocată de constructor, este suportată de stat. El este scutit de orice răspundere materială.

Recepția care se face în prezent la noile locuințe nu constituie un mijloc riguros de control și de trageră la răspundere a celor ce nu-și fac datoria cum trebuie. În loc ca un asemenea prilej să fie folosit cu toată hotărîrea pentru a determina pe constructor să privească lucrurile în primul rînd prin prisma intereselor generale, de multe ori, el scapă foarte ieftin. Vînd-nevînd, o asemenea recepție constituie, de fapt, o incurajare a continuării lucrului de mîntuială. Că așa stau lucrurile o vedește faptul că în comisiile de recepție nu reprezentantul I.A.L., adică al beneficiarului, are de spus cuvîntul hotărîtor, ci tot constructorul. Atunci cînd părerile membrilor comisiei sînt împărțite, cînd există deci obiecții la adresa activității constructorului, de cele mai multe ori hotărîrea se ia prin... majoritate de voturi! Evident, un astfel de sistem de recepționare a unor bunuri în care s-au investit sume mari de bani și care trebuie să dureze zeci de ani, este anacronic. De asemenea, termenul de garanție ar fi bine să fie mărit de la un an la minimum trei ani, iar cei care se fac vinovați de neglijențe în executarea lucrărilor să fie obligați să suporte consecințele.

Ing. Ioan LEZEU
vicepreședinte al Sfatului popular al raionului Tudor Vladimirescu București

Constantin TRAIAN
deputat raional
București

TRIBUTUL ACCIDENTULUI

(Urmare din pag. 1)

dentelor mortale a crescut de la 942 la 1.220 cazuri, adică cu aproximativ 30 la sută. În aceeași perioadă de zece ani numărul accidentelor mortale a crescut cu 27 la sută în Republica Federală a Germaniei, cu 26 la sută în Anglia, cu 40 la sută în Franța și cu 44 la sută în Olanda. La noi însă, în numai doi ani (1965 și 1966) numărul accidentelor mortale a crescut cu peste 40 la sută. Ca o tendință generală, ne dorită și fustă, se observă la noi o înaltare spre virfurile tragice ale proporțiilor ridicate de accidente, raportat la numărul de autovehicule.

Trebuie să privim aceste date așa cum le privește și alții — sau printr-o prismă deosebită? Căci este vorba de societatea noastră — o societate în care grija pentru dezvoltarea omului, a sănătății lui, constituie o supremă preocupare.

Spre originile cauzelor

Dacă, după ce accidentul a avut loc, cei în cauză mai sînt în stare să vorbească, dau răspunsuri asemănătoare: „s-a înfîmplat”, „numa am așteptat”, „de unde era să știu că...”, „încercînd astfel să pună accidentele de circulație pe seama orbei fatalității. S-a înrădăcinat chiar o părere că accidentul de circulație este un produs al tehnicii moderne și pe care nu este nici pe departe unicul caz de acest fel...”

Despre accidente se știu foarte multe lucruri. Unde au loc mai frecvent, cite s-au datorat vitezei excesive, alcoolului, depășirilor nelegitimare, traversării la întîmplare a drumului de căste pietoni, frînării bruste, orbirilor din cauza folosirii necorecte a semnalizărilor cu farurile pe timp de noapte, vizibilității reduse. Într-un cuvînt, întregă ierarhie de cauze.

Ea arată că frecvența accidentelor este mai mare între orele 16 și 20, că printr-zilele predefinite parcă accidentelor se numără simțabil și dimineața, că pe sosele se petrec mai multe din tulă și pînă în octombrie, că aproape jumătate sint comișii de oameni cu vehicule reduse la volan, că procentul este mai mare la amatori decît la profesioniști.

O importantă „cotă-partă” a accidentelor este provocată de autovehiculele pentru transportul marfurilor. De ce? În primul rînd, usurința cu care ele sînt încredințate unor novi — de multe ori tineri de 18-19 ani. Pe sosele circula un număr tot mai mare de autocamioane — „Carpați” și „Buceci”. Sînt mașini de mare viteză — iar lipsa unei pregătiri corespunzătoare, a unei educații la proaspeților șoferi transformă aceste vehicule în „bolizi”, care seceră orice întîlnesc în cale.

Maie este însă un aspect: în unele întreprinderi — forșiere, sanitare etc. — se aplică sisteme de retribuție materială a șoferilor în funcție de numărul de curse efectuate în timpul orelor de serviciu. Ce înseamnă aceasta? Cit mai multe curse, în același număr de ore — adică viteza cit mai mare, precuție cit mai mică. Inuși sistemul devine astfel un factor care „împinge” de la spate pe șofer să încalce regulile de circulație. Mai adăugați tineretea conducătorului, viteza și

forța mașinii — și efectele nu sînt greu de înțeles. De ce se nu se calculeze numărul de curse care pot fi efectuate în condiții regulate între punctele respective, de regulă fixe, ale traseului — evitîndu-se acest tip de „depășiri” care de fapt înseamnă infracțiuni și pericole (nemaiavînd de uzura prematură a autovehicului, bun obșteșc)?

— Nu! Este respect și răspundere față de oamenii pe care-i transportă, față de mine și familia mea. Sînt calm și atent. Alții tot...

— Nervozitatea conducătorilor auto și neatenția pietonilor — este pătura lui Ion Stăniloiu, șofer din 1938 la I.T.B., fără nici un accident în 20 ani de serviciu. (Păcat că experiența acestor veterani nu este înusită de toți I.T.B-iștii).

— Cu două coaste rupte, la Spitalul de urgență zace Petre Nicolae, șofer de troleibuz pe linia 88. A fost accidentat, fiind tamponat la o intersecție de un tramvai ce venea în viteză. Vinovat — vîntul și tramvaiul, dar șoferul, mai precaut, ar fi putut evita ciocnirea.

— Același șofer, într-o țetărvă învecinată, zace loșat în fașe, ca un copil, moș Ion Cojocaru. Mergea de la Remuș la Giurgiu să se bărbierescă... și ră a fost de un autovehicul ce venea din spate.

— De mai bine de o lună zace în gips turnătorul Ion Dumitru, de la Grivița Rosie. Cel puțin încă cinci-sase luni va lipsi din producție. Într-o stație de tramvai l-a călcat o mașină din Pitești, al călă conductor se afla în stare de ebrietate. Nu este nici pe departe unicul caz de acest fel...

Despre accidente se știu foarte multe lucruri. Unde au loc mai frecvent, cite s-au datorat vitezei excesive, alcoolului, depășirilor nelegitimare, traversării la întîmplare a drumului de căste pietoni, frînării bruste, orbirilor din cauza folosirii necorecte a semnalizărilor cu farurile pe timp de noapte, vizibilității reduse. Într-un cuvînt, întregă ierarhie de cauze.

Ea arată că frecvența accidentelor este mai mare între orele 16 și 20, că printr-zilele predefinite parcă accidentelor se numără simțabil și dimineața, că pe sosele se petrec mai multe din tulă și pînă în octombrie, că aproape jumătate sint comișii de oameni cu vehicule reduse la volan, că procentul este mai mare la amatori decît la profesioniști.

O importantă „cotă-partă” a accidentelor este provocată de autovehiculele pentru transportul marfurilor. De ce? În primul rînd, usurința cu care ele sînt încredințate unor novi — de multe ori tineri de 18-19 ani. Pe sosele circula un număr tot mai mare de autocamioane — „Carpați” și „Buceci”. Sînt mașini de mare viteză — iar lipsa unei pregătiri corespunzătoare, a unei educații la proaspeților șoferi transformă aceste vehicule în „bolizi”, care seceră orice întîlnesc în cale.

Maie este însă un aspect: în unele întreprinderi — forșiere, sanitare etc. — se aplică sisteme de retribuție materială a șoferilor în funcție de numărul de curse efectuate în timpul orelor de serviciu. Ce înseamnă aceasta? Cit mai multe curse, în același număr de ore — adică viteza cit mai mare, precuție cit mai mică. Inuși sistemul devine astfel un factor care „împinge” de la spate pe șofer să încalce regulile de circulație. Mai adăugați tineretea conducătorului, viteza și

forța mașinii — și efectele nu sînt greu de înțeles. De ce se nu se calculeze numărul de curse care pot fi efectuate în condiții regulate între punctele respective, de regulă fixe, ale traseului — evitîndu-se acest tip de „depășiri” care de fapt înseamnă infracțiuni și pericole (nemaiavînd de uzura prematură a autovehicului, bun obșteșc)?

— Nu! Este respect și răspundere față de oamenii pe care-i transportă, față de mine și familia mea. Sînt calm și atent. Alții tot...

— Nervozitatea conducătorilor auto și neatenția pietonilor — este pătura lui Ion Stăniloiu, șofer din 1938 la I.T.B., fără nici un accident în 20 ani de serviciu. (Păcat că experiența acestor veterani nu este înusită de toți I.T.B-iștii).

— Cu două coaste rupte, la Spitalul de urgență zace Petre Nicolae, șofer de troleibuz pe linia 88. A fost accidentat, fiind tamponat la o intersecție de un tramvai ce venea în viteză. Vinovat — vîntul și tramvaiul, dar șoferul, mai precaut, ar fi putut evita ciocnirea.

— Același șofer, într-o țetărvă învecinată, zace loșat în fașe, ca un copil, moș Ion Cojocaru. Mergea de la Remuș la Giurgiu să se bărbierescă... și ră a fost de un autovehicul ce venea din spate.

— De mai bine de o lună zace în gips turnătorul Ion Dumitru, de la Grivița Rosie. Cel puțin încă cinci-sase luni va lipsi din producție. Într-o stație de tramvai l-a călcat o mașină din Pitești, al călă conductor se afla în stare de ebrietate. Nu este nici pe departe unicul caz de acest fel...

Despre accidente se știu foarte multe lucruri. Unde au loc mai frecvent, cite s-au datorat vitezei excesive, alcoolului, depășirilor nelegitimare, traversării la întîmplare a drumului de căste pietoni, frînării bruste, orbirilor din cauza folosirii necorecte a semnalizărilor cu farurile pe timp de noapte, vizibilității reduse. Într-un cuvînt, întregă ierarhie de cauze.

Ea arată că frecvența accidentelor este mai mare între orele 16 și 20, că printr-zilele predefinite parcă accidentelor se numără simțabil și dimineața, că pe sosele se petrec mai multe din tulă și pînă în octombrie, că aproape jumătate sint comișii de oameni cu vehicule reduse la volan, că procentul este mai mare la amatori decît la profesioniști.

O importantă „cotă-partă” a accidentelor este provocată de autovehiculele pentru transportul marfurilor. De ce? În primul rînd, usurința cu care ele sînt încredințate unor novi — de multe ori tineri de 18-19 ani. Pe sosele circula un număr tot mai mare de autocamioane — „Carpați” și „Buceci”. Sînt mașini de mare viteză — iar lipsa unei pregătiri corespunzătoare, a unei educații la proaspeților șoferi transformă aceste vehicule în „bolizi”, care seceră orice întîlnesc în cale.

Maie este însă un aspect: în unele întreprinderi — forșiere, sanitare etc. — se aplică sisteme de retribuție materială a șoferilor în funcție de numărul de curse efectuate în timpul orelor de serviciu. Ce înseamnă aceasta? Cit mai multe curse, în același număr de ore — adică viteza cit mai mare, precuție cit mai mică. Inuși sistemul devine astfel un factor care „împinge” de la spate pe șofer să încalce regulile de circulație. Mai adăugați tineretea conducătorului, viteza și

nia. Conducătorul auto, după ce a terminat școala, dă un examen și primește un carnet de conducere. Este dovada unei pregătiri și, cit de tot, a unor aptitudini. A avea un permis de conducere auto nu înseamnă însă o problemă de ordin individual, nu justifică mentalitatea „am permisul meu, mașina mea — fac ce vreau”. Omul de la volan uită prea des că are o forță de mare, răspundere nu numai față de el și familia lui, ci și de ordin social. Și un vîntor are permisi. Dar ce s-ar zice despre vîntorul care s-ar apuca să-și facă de treabă cu arma încărcată pe strada ori într-un autobuz plin cu oameni?

Revenind la ideea acțiunilor permanente asupra conștiinței omului, trebuie amintit că parcul de autovehicule crește la noi mereu, și tot mai repede. Peste cîțiva ani va intra în producție și fabrica de autoturisme românești. Trebuie deci pregătit și publicul pentru vremea cînd densitatea va deveni mai mare. Pregătit începînd cu cei mici.

— Oricum accident este tragic, dar cel în care cad victime copii este cel mai sfîșietor — subliniază învățătoarea Anuța Petrus, directoarea Școlii Generale din Otopeni.

În școli se predau copiilor noțiuni privind circulația. Or, în general, prețurile au fost sporadice, compoziții de formale, fără deplinul unor argumentări faprice încît în mintea receptivă a copilului să rămîna grefată ideea că trăiește și se dezvoltă într-un mediu modern, în care circulația mereu mai intensă este o componentă permanentă. Nu este cel puțin tot atît de important pentru copii, cit este curățenia minilor, cunoașterea și inocularea respectului față de regulile de circulație care-l apără integritatea corporală și chiar viața?

Am stat de vorbă cu zeci de persoane de diferite vîrste și profesii. Toți sînt de părere că principala cauză a accidentelor este neatenția față de noi insime, subconștientul care prezintă un adevărat pericol: o atenție care se orbesc recinroc cu farurile, oameni nepăsători sau tormentați care dorm în căruță, plîmbăreți pe partea carosabilă, bicicliști fără far și „ochi de nisică”... În ultimă instanță combaterea cu succes a acestei molime a accidentelor de circulație și reducerea tributului greu ce l se plătește depind de folosirea tuturor mijloacelor de influențare asupra conștiinței oamenilor de la volan și a pietonilor.

Toate acestea implică un control mai strict din partea organelor de miliție, o dotare a lor cu suficiente mijloace moderne de control. Există posturi fixe de control, dar în apropierea lor toți conducătorii auto devin „inșercari”. Ei se dezlanțue însă furibund cîteva sute de metri mai departe.

„Problema are multe aspecte, formează subiect de preocupare și în țara noastră, și în alte țări ale lumii. Cert este însă că există posibilități ca, acțiunîndu-se mult mai energic, mult mai ferm — necrețător chiar — să se poată opri tributului tragic plătit nu accidentului ei ireponsabilității.

— Este nevoie de o acțiune permanentă asupra conștiinței omului. De o susținută educație de la vîrsta cea mai fragedă — afirmă tov. Victor Costea, director adjunct al Institutului de Criminalistică de pe linia Procuraturii Generale a Republicii Socialiste Române.

actualitatea stiintifică internațională

CUM VA FI HRANA VIITORULUI?

Acad. A. N. NESMEIANOV și M. V. BELIKOV

candidat în științe chimice

ze, de pește sau fructe. Același rezultat se poate obține și cu proteinele vegetale, de exemplu cele provenite din plante leguminoase.

Experiența noastră, ce-l drept încă nu vastă, confirmă posibilitatea de a se conține oricărui produs proteic comestibil aspectul, consistența și gustul oricărei proteine de origine animală. Calculul economic aproximativ deosebită că de pe acum producția produselor alimentare sintetice ar putea fi tot atât, dacă nu chiar mai rentabilă decât producția agricolă. Se înțelege de la sine că în viitor, o dată cu perfecționarea producției chimice se va mări și rentabilitatea alimentelor sintetice.

Să ne închipuim vremea când, într-un viitor nu prea depărtat, sinteza chimică va lua locul preparării tradiționale a alimentelor. Citeva uriașe uzine, situate în regiuni bogate în cărbune sau petrol, vor produce în treaga cantitate de hrană necesară populației unei țări. Ele vor ocupa, în total, o suprafață de numai câteva sute de km pătrați. Vecher industria alimentară va fi înlocuită de o industrie nouă, incomparabil mai compactă. Nu vor mai fi ani cu recolte slabe, nici regiuni nefertile. Nu vor mai exista pierderi uriașe de alimente din cauza capriciilor vremii, a calamităților naturii, din cauza dăunătorilor, alerțiilor, putrezirii, gerului. Vor dispărea profesiile legate de prepararea mesetăgărească a alimentelor; dezrobirea gospodinelor va deveni o deplină realitate, deoarece alimentele gata preparate, ambalate esemența conservelor, dar spre deosebire de acestea, o compoziție proteică integrată. Orice substanță care formează gelul și este acceptabilă pentru tubul digestiv — alga agar-agar, amidonul, alcoolul polivinilic pur sintetic și multe altele — permit transformarea prafulor alimentare în preparate redizabile fără dificultăți.

În domeniul producției alimentare, chimia joacă, deocamdată, doar un rol secundar, limitându-se în deosebi a sprijini agricultura cu îngrășăminte, fungicide, stimulatori de creștere. Marile chimiste au fost mereu preocupate de rolul pe care-l va putea dobândi în viitor chimia sintetică în producția de produse alimentare. „În calitate de chimist, scria, de pildă, D. L. Mendeleev, cu peste jumătate de veac în urmă, sint convins că există posibilitatea de a produce substanțe alimentare dintr-o imbinare a elementelor aerului, apei și pământului, fără obținutul proces de cultivare, adică în fabrici și uzine speciale...”

Să nu se creadă însă că sub „dominația chimiei” vor dispărea farmecul, frumusețea vieții. Dacă pământul va fi mai puțin folosit pentru cultivarea produselor agricole, el se va acoperi în schimb cu păduri, flori, se va transforma într-o întinsă livadă irigată de ape subterane, o grădina în care oamenii vor trăi în belșug și vor încerca toate bucuriile legendarului „secol de aur”.

Dacă analizăm alimentele din punctul de vedere al compoziției lor chimice, constatăm că în afară arse, omul are nevoie de 5 grupe de substanțe nutritive: proteine, hidrați de carbon, grăsimi, vitamine și săruri minerale. În ce privește conținutul energetic al hranei, un om adult trebuie să primească pe zi între 2.500 și 4.000 calorii, în funcție de intensitatea muncii pe care o prestează.

Mulți își pun întrebarea: „Ne vor hrăni care chimicii cu plutele?” Cei care îngrășăzătorii și peoștii răspunsuri înșirătorii: în plutele nu încap decât cantități mici de proteine formate din 80-100 grame aminoacizi, 450 grame hidrați de carbon, 100 grame grăsimi. Persistă, totuși, întrebarea dacă toate acestea pot fi transformate într-o hrană gustoasă și variată cum este cea obișnuită, într-o hrană a cărei ingerare să fie nu numai utilă ci și plăcută?

Pe lângă alte probleme, există îndoieli și în legătură cu gustul, mirosul și consistența alimentelor sintetice. Este cazul să atragem atenția asupra faptului că aproape toate proteinele naturale brute din alimentație nu au gust și sint inodore. De exemplu, carnea crudă, spălădă până ce își pierde culoarea, sau caznele (brânze de vacă slabă) nu au gust și nici miros. Toate substanțele nutritive capătă gust și miros datorită de fapt... unor impurități naturale sau adăsurii și, mai ales, unor substanțe care luă naștere în cursul proceselor de fermentare, prăjire, coacere, prin interacțiunea aminoacizilor proteici cu zahărul și grăsimi. Receptorii limbii disting numai patru gusturi: dulce, sărat, acid și amar. Dacă ne rezumăm la perceperea gustului, excludând perceperea mirosurilor, trebuie spus că orice gust poate fi reprodus cu precizie prin picături care conțin, de exemplu, o soluție de zahăr sare, acid sau, de pildă, cafeină amară. Mult mai complicată este problema mirosului care, asociându-se gustului, constituie o calitate ce determină în treacă atracția a hranei. În alimentație obișnuită

aceasta se obține ca rezultat al încălzirii și a căderii de condimente. În sfârșit, a treia problemă importantă: consistența hranei. Amestecul de pulberi de origine animală sau sintetică sau amestecul de pulberi de origine animală sau sintetică, conținând adăsurii gustative, poate fi prelucrat ca și făina, având însă, spre deosebire de aceasta, o compoziție proteică integrată. Orice substanță care formează gelul și este acceptabilă pentru tubul digestiv — alga agar-agar, amidonul, alcoolul polivinilic pur sintetic și multe altele — permit transformarea prafulor alimentare în preparate redizabile fără dificultăți.

La Institutul de compoziții elementare organici din Moscova s-a elaborat procede pentru obținerea de ictre negre sintetice, care, practic, în ceea ce privește gustul, nu se deosebesc de cele naturale. Alte forme de produse alimentare sint, mai simplu de reprodus. Având compoziție proteică ca și carnea, produsele sintetice — pateurile, peletele, budincile, icrele — pot căpăta orice gust dorit și le imprimăm, de pildă, gust de carne sau pasăre.

Chimistii, biologii, medicii, economiștii trebuie, desigur, să mai depună mari eforturi comune pentru a soluționa în condiții optime problema producției industriale a alimentelor. Dar orice succes, fie chiar parțial, obținut în această direcție le va răsplăti înalt eforturile, întrucât se va solda cu o imensă economie de produse alimentare și mijloace financiare, constituită, totodată, un mare câștig pentru sănătatea omenirii.

- RĂZBOI ȘI PACE — film pentru ecran panoramic (seria I): PATRIA — 9; 12; 15; 18; 21. ● LUMEA MINUNATĂ A FRĂȚILOR GRIMM — cinemascope: SALA PALATULUI (seria de filme 1868) — orele 17,45, REPUBLICA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,45; 21,15, FESTIVAL — 9; 12; 15; 18; 21, MODERN — 10; 12,45; 15,30; 18,15; 21. ● DIMINETILE UNUI BAIAT CUMINTE: VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45, FERVIAR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45 (la ambele completate de Unirea). ● MONDO CANE (ambele serii): LUCEAFĂRUL — 9,30; 13; 16,30; 20; BUCUREȘTI — 9; 12,30; 16,30; 20; BUCEGI — 9; 12,30; 16; 19,30; MELODIA — 9,15; 12,45; 16,15; 19,45; RAHOVA — 15,30; 19. ● SEMNUL LUI ZORRO: CINEMA — 10; 12; 14. ● MAICA IOANA A INGERILOR: CAPITOL (completare Sărbătorirea Unirii Principatelor Române) — 9,30; 12; 15; 17,45; 20,30, EXCELSIOR — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45, FLOREASCA — 9,30; 12,30; 15,15; 18; 20,15. ● ZORBA GRECUL: UNION — 10,30; 14,30; 17,30; 20,15, GRIVITA — 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30. ● PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10. ● OMUL DIN RIO: PATRIA (completare Sărbătorirea Unirii Principatelor Române) — 11,30; 13,30; 16; 18,30; 21. COLENTINA (completare Căminii, anticeleoni, fronturi) — 15; 17,30; 20, CRINGĂSI (completare Orizont științific nr. 7) — 15,30; 18; 20,30.

cinema

- PE URMELE UNUI REPORTAJ — A 6-A SESIUNE A MARIILOR ADUNĂRI NAȚIONALE — CALĂREUL PE PONEY JOOLU — ULTIMA TREPĂ: TIMPURI NOI — 9-21 în continuare. ● GOLGOTA — cinemascope: GIULEȘTI (completare Orizont științific nr. 8) — 15,30; 18; 20,30. ● MOȘ GERILĂ: VITAN (completare Cantonaamentul) — 15,30; 18; 20,15. PĂCEA (completare Căsuțe zburătoare) — 15,45; 18; 20,15. ● GIUSEPPE LA VARSOVA: DACIA (completare Apa în perle) — 9-13,30 în continuare; 18; 20,30; 21. MUNCA (completare Orașul interzis) — 15,30; 18; 20,30. ● NEVESTE PERICULOASE: BUZEȘTI (completare Mireștii în pastel) — 10; 15,30; 18; 20,30, LUMINA (completare Drumul spre succes) — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21. ● EGREGO — cinemascope: GLORIA (completare Pe urmele unui reportaj) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, TOMIS (completare Pe calea înfloririi patriei socialista) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. ● MINUNATA ANGLICĂ — cinemascope: UNIREA (completare Drumul spre succes) — 15,30; 18; 20,30. ● BALADA DIN HEVRSURK — cinemascope: FLACĂRA (completare Apa în perle) — 15,30; 18; 20,30. ● SANJURO — cinemascope: MIORITA (completare Două orase) — 9; 11,15; 13; 15,45; 18,15; 20,30. ● TUNELUL — cinemascope: MOȘIOL (completare Sărb. festival 1) — 15,30; 18; 20,30. ● RIDEM CU ȘTAN ȘI BRAN: VOLGA (completare Drumul spre succes) — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45, LIRA (completare Orașul interzis) — 15,30; 18; 20,30. ● PROGRESUL (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Hunedoara) — 15,30; 18; 20,30. ● FAISTAFF: DRUMUL SĂRII — 15,15; 18; 20,30. ● BARBĂ ROSIE (ambele serii): VIITORUL — 15,30; 19. FERENTII — 15,30; 19. ● FEMEILE — cinemascope: COSMOS (completare 6.000 de ani) — 15,30; 18; 20,30.

concerte

Orchestra de studio și corul Radioteleviziunii prezintă astăzi (marți) în studioul de concert al Radioteleviziunii, „Frecă antică” de Theodor Rogalski, Concertul pentru vioară și orchestră de Constantin C. Nottara (solist: Virgil Pop), opera „Zobăvite” de Constantin Bobescu (solist: Octavian Vaghui, David Ohanian, Ion Stoian, Marina Krievici, Virginia Gudzievici, Milca Storian, Ioan Hvorov, Lucian Marinescu, Mircea Ștefănescu și Marcel Trandafirescu). Dirijor: Constantin Bobescu; dirijorul corului: Aurel Grigoras.

Corul din satul Ceauș, raionul Tîrnăveni, împlinește 130 de ani de existență. Acum, în componența sa intră 170 de persoane. Foto: R. Costin

ATMOSFERA DE CREAȚIE

(Urmare din pag. I)

poate — printre primele corective posibile. Analizarea responsabilă a deficiențelor. Sublinierea, fără ostentație, dar nici cu falsă modestie, a biruințelor. Stimularea valorilor. Nu numai artistice, dar și morale. Și — de ce nu? — îndepărtarea celor ce nu vor, nu pot să participe la efortul comun. Nu e de ajuns să ai talent! Atât timp cât te preocupă exclusiv succesul personal, cât timp te supără succesul celui alt, cât timp în loc să ajuti, crezi „atmosferă” proastă în jurul muncii și realizărilor celorlalți, nimic nu-ți justifică prezența în colectiv.

Un teatru mic. Un teatru cu un ansamblu mic. Dintr-un mic oraș. Teatrul din Fătra Neamț. Ar fi putut cere să realizeze performanțe invadate de multe colective teatrale dacă n-ar fi lucrat într-o ambianță de colegialitate, de încredere în debutanți, într-o atmosferă de continuitate autoneglijare față de propriile sale creații?

O atmosferă de muncă ce genera dorința de concurs continuu cu toți și în primul rând cu ei înșiși? Desigur (și cunosce prea bine istoria acestui teatru), lucrurile nu au avut o desfășurare lină. Au existat accori. Momente penibile. În privința ce nu se manifestă „fair”. Dar cei ce nu vau sau nu puteau munci într-un spirit de căutare continuă au plecat sau au fost puși să-și vadă de drum. Și asta a fost bine. Atmosfera s-a curățat. A devenit din nou limpede.

Folosind termenii la modul propriu, citim adesea știri, articole, studii despre pericolul infestării atmosferei marilor orașe, datorită coșurilor, vehiculelor în nu-

mer din ce în ce mai mare, etc. etc. Edili și oameni de știință trag, din timp, semnale de alarmă. Preconizează măsuri, după ce au detectat cauzele. Discută cu seriozitate problema și tind să prevină pericolele. În cimpul artelor, evoluția societății, a civilizației bunurilor materiale, nu numai că nu proliferază noi surse de infectare a atmosferei, ci, dimpotrivă, le reduce. Cei puțin la noi. Teatrele sint instituții de stat, susținute și „garantate” de stat și nu eferme înghetări comerciale. Revistele aparțin unor organisme serioase, unor asociații profesionale și nu bunului plac sau bunului bănuț al unui individ. Absolvenții sint obligatoriu plasați și nu lăsați la voia întâmplării (că unii dintre ei se lasă de mână altă chestiune, ce ar merita discutată poate, cu altă ocazie, pe larg). Și exemplele se pot înmulți la infinit.

Sint, deci, toate condițiile — și ar trebui să existe — și preocuparea consecventă a conducătorilor și a membrilor. Ieșirii colective — pentru crearea și păstrarea atmosferei obiectiv necesare muncii artistice, a climatului propice dezvoltării de idei, dezvoltării profesionale. Este un aspect esențial al „vieții interne”, a căruia ignorare ori subapreciere se răsună întotdeauna. Dar asupra „atmosferei” acțiunea și unii fermeți exteriori, care o pot altera. Ei tin, după părerea mea, de o anumită etică sau lipsă de etică. Și, mai ales, tin de neatentie, pripă, impulsivitate, proastă organizare.

Există o multitudine de factori care pot influența, într-un sens sau în altul, atmosfera de creație — inclusiv conținutul sau numai

tonul unui articol din presă sau al unei intervenții într-o dezbateră. Se semnalează, de exemplu, un fapt obiectiv: teatrul „X” e în regres. Deci, ce-i de făcut? Să-i atragem atenția. Să-i arătăm cursurile. Să descoperim cauzele. Cu o singură condiție, ca cel care își arată acest drept să nu se abată de la adevăr, să nu exagereze, indiferent de bunele intenții. Altfel riscăm să predicăm în pustiu. Să dăm apă la moară celor ce vor să stea pe loc. Celor o pași față de critica îndreptătată. Celor ce cred că știu tot, odată pentru totdeauna. Că nu mai au ce de învățat.

Se spune că infernul e pavat cu bune intenții. Lăsând infernul de o parte și revenind la terestrelor noastre preocupări, se mai întâmplă câteodată ca mici furtuni dintr-un pahar cu apă să fie transformate în cataclisme. Nouă, celor din domeniul artei (creatori, interpreți, critici), uneori ne place să exagerăm. Să zicem că trompetiștii unei orchestre simfonice cîntă fals. Vine cineva și ridică — în câteva rânduri — problema suflătorilor. Al doilea dintre noi se ocupă, deja, de întreaga orchestră. „Alarma!”, cel de-al treilea constată că în fond dirijorul răspunde de orchestra. Altfel se întreabă cine sint nechemății care au pregătit pe instrumentiștii dirijorului. Ultimul, prins de val, proclamă criza muzicii.

Discuția a devenit spectaculoasă. Ea creează o atmosferă de false probleme, de false întrebări, de false acuze, și trompetiștii vor cînta mai departe fals. Adică nu! Și mai fals.

E alt de ușor să crezi atmosferă (negativă) în jurul activității unui coleg într-un ară. „Aria calomniei” poate

fi cîntată și de afoni. Nu numai în „mucil” colectiv al unei instituții anume, ci și în cel ceva mai „improvisat” al teatrului, dansului, muzicii. Și dacă din cînd în cînd, cu ajutorul unui ziarist sau al unei reviste, cu sprijinul unui director sau sustinut de colegi „obiectivi”, valorii discutabile mai pot deveni personalități, ce așteaptă ani de zile apariția copilului ce va striga: „regele e gol”, se mai întâmplă, din păcate, și invers. O „atmosferă” meșteșugită întreținută face din unii actori amintiri, personaje de schemă, nedistribuiți, rebuțuri fără voce și fără vînt. De aceea sîntem datori să veghem nu numai la reputația noastră, ci și la cea a celor din jur. Să ne controlăm vorbele. Să înțelegem că o reputație nu e rodul unei întâmplări, nu trebuie să fie rodul unei întâmplări. Că o atmosferă viciată, pînă la urmă, otrăvește, strîștește și pe cei care au creat-o. Că numai de noi depinde să putem munci într-o adevărată atmosferă de creație.

Departee de mine gîndul de-a generaliza câteva aspecte negative, mai ales că realitatea noastră ar infirma prompt o asemenea tendință. Cred însă că nu e rău din cînd în cînd să ne punem unele întrebări, să ne reamintim nouă și altora unele lucruri. Nu de alta, dar rutina pune stăpînire pe orice, mult mai repede decât vrem să recunoaștem. E na de un soi de stare semiletașică, o indolență, ce ne face să neglijăm unele aspecte ale procesului de creație. Și cum nu cel mai neînsemnat e „atmosfera”, am crezut că merită discutată despre ea un străic. Nu de alta, dar creația e prea dependentă de acest factor în aparență benign.

Spectacolul coregrafic poate fi revitalizat

tru că, dincolo de virtuțile certe de interpret, Bodeut posedă o concepție artistică proprie, îndrăzneță, o viziune coregrafică personală și tipic românească în același timp. Căutînd să creeze un stil de dans național, el a găsit noi modalități de expresie, realizate prin interferența jocului popular românesc cu creația coregrafică cultă. Căutarea nu este deloc ușoară, cum s-ar crede, poate, la prima vedere, deoarece — dată fiind marea deosebire de stil dintre cele două forme de dans — există riscul creării unui hibrid, neinteresant și lipsit de semnificație artistică.

Cercetînd cu căldură și înțelegere artistică superioară jocul popular românesc, Bodeut îl surprinde în înșăși esența lui în conținutul său de idei și simboluri. Atenț, dincolo de frumusețea spectaculară și decorativă a jocului, la semnificația lui primară, adică, el optează pentru o formulă artistică sublimată, cu un desen coregrafic concentrat, cultivînd în același timp o mare simplitate și impresivitate aflat de autenticitate folclorică, cît și de foarte modern. (De fapt, „laconismul” stilistic, de mare rafinament, al artei noastre populare sau de puternică inspirație populară exolcă în mare măsură, cred largă audiență de care se bucură aceasta pe plan mondial). Ceea ce este interesant, în-

mele sale spectacole experimentale de dans în stil popular, executate în prezința așilor 1930, împreună cu un grup de elevi, după muzica compusă de compozitori români — Mihail Jora, Paul Constantinescu, Sabin Drăgoș, Marțian Negrea s.a. — au constituit adevărate evenimente artistice. Există, neîndoielnic, o experiență prețioasă în acest domeniu. Există, aș putea să spun, o școală românească avînd trăsăturile ei, valabile și pregnante. Este cu totul nefiresc de ce, fiind posesorii unei asemenea bogății — careia li se adaugă bogăția imensă a folclorului nostru — lăsăm de mai

valorificat. Prin dansul de cameră s-ar putea readă, la înalt nivel artistic, creații folclorice — mituri, legende, simboluri populare și dașine vechi — realizînd astfel un fel de frescă vie, plastică și poetică, a spiritualității poporului nostru. Ar fi o modalitate de îmbogățire și a repertoriului coregrafic al televiziunii, de pildă. Avem o întreagă pleiadă de reprezentanți ai școlii componistice românești care ar putea crea o muzică dintre cele mai adevărate genului. Și ce viziuni fascinate ar putea trezi coregrafului modern străvechii joc al călășurilor, priveghiul și jocurile cu măști, cu extraordinara lor forță de plasticitate și simbol.

Tea PREDĂ

- 18.00 — Pentru cei mici: filmele „Pușca și undița” și „Fred cel încăpățînat”. 18.20 — Pentru tineretul școlar: Studioul pionierilor. 18.50 — Publicitate. 19.00 — Televiziunea de seară. 19.20 — Buletinul meteorologic. tv 19.23 — „Mult e dulce și frumoasă” — emisiune de limbă română contemporană. Prezintă conf. dr. Florica Dimitrescu. 19.35 — Artă plastică: Biennala de pictură și sculptură (I). Prezintă: Dan Hăuică. 19.55 — Desene animate. 20.00 — Studioul muzical: Participă soprana Aria Florescu și dirijorul Constantin Bugeanu. 20.45 — Față în față. 21.05 — Filmul artistic „Feriga de aur”. 22.45 — Televiziunea de noapte.

- Teatrul de operă și balet: FRUMOASA DIN PĂDUREA ADORMITĂ — 19.30. ● Teatrul de stat de operă: SECRETUL LUI MARCO POLO — 19.30. ● Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): OAMENI ȘI ȘOARECI — 19.30. (sala Studio): CASTILIANA — 19.30. ● Teatrul de Comedie: CAPUL DE RĂTOI — 20. ● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din B-dul Școlii Mărgureanu nr. 1): UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ — 19.30. (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): SFINTUL MITICĂ BLAJIN — 19.30. ● Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): COLOMBE — 19.30. (sala Studio): ANTIGONA ȘI MEDEA — 20. ● Teatrul „Barbu Delavrancea”: TURCARET — 20. ● Teatrul Mic: AMOOR — 19.30. ● Teatrul „Ion Creangă”: MONSTRUL DIN SAMARKAND — 19.30. LUCEAFĂRUL DINSPRE ZIUĂ — 19.30. ● Teatrul „Tîndărică” (sala din Călea Victoriei): IARMAROCUL PITICULUI CLIP — 17. ● Teatrul satiric-muzical „C. Tînas” (sala Victoria): COLIBRI MUSIC-HALL — 19.30. ● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: PENTRU TOT CE-MI ESTE DRAG — 20. ● Circuit de stat: SPECTACOL PREZENTAT DE ARTIȘTI DIN R.S. CECOSLOVACĂ — 19.30.

Nomenclatorul ornitologic românesc

Se află în pregătire nomenclatorul ornitologic românesc. Considerat ca prima lucrare de acest gen în literatura noastră de specialitate, el va prezenta peste 350 specii și subspecii de păsări, care — pentru a fi curoscute și în străinătate — vor purta alături de denumirile specifice ornitologicele noastre și denumirile în limba latină. Noua lucrare va include și câteva specii de păsări recent semnalate pe meleagurile noastre: lăstunul mare alb, notăția coc-lalt, pescumșul roz și lăcarul rășăritean. De asemenea, ea va recomanda ca monumente ale naturii două păsări aflate acum pe cale de dispariție: cioie întors și vulturul codib, existente în regiunea Dobrozei, în Del Dinnării. Filmul nomenclator ornitologic românesc, care va servi și redacția Dicționarului ornitologic internațional, elaborat în prezent în Eneamarca, este semnat de prof. dr. doct. Mihai Băcescu, membru corespondent al Academiei, C. Roetti-Bălănescu, dr. George Vasilescu, Ion Cătuneanu și Alexandru Filipașcu. (Agerpres)

Activitatea sanitară în dezbaterile colegiului lărgit al ministerului

Principalele aspecte ale activității sanitare desfășurate în anul 1966 și planul tehnico-organizatoric al Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale pe anul în curs au făcut obiectul discuțiilor recente ținute de colegiul lărgit al ministerului.

În domeniul sănătății publice, în primul an al planului cincinal, 1966, au fost înregistrate importante realizări. Dintre acestea au fost amintite unitățile sanitare de mare capacitate date în funcțiune, creșterea numărului paturilor de spital la 117.000, creșterea de noi circumscricții sanitare. Activitatea desfășurată pentru ocrotirea sănătății populației și creșterea bazei materiale în acest sector a avut în continuare o influență pozitivă asupra principalelor indicatori ai stării sănătății. Scăderea mortalității generale se remarcă la toate grupele de vîrstă, în special la tineret. Mortalitatea infantilă a înregistrat 44,7 la mie față de 75,5 în anul 1959, nivel care, totuși, încă nu poate fi considerat satisfăcător.

Planul de măsuri tehnico-organizatorice prevede, pentru anul 1967, importante măsuri de îmbunătățire în continuare a ocrotirii sănătății populației, cit și pentru înlăturarea deficiențelor care mai persistă în acest domeniu. Pentru o mai mare activitate a asistenței medicale ambulatorii, programul de lucru al circumscricțiilor sanitare va fi astfel adaptat încît să corespundă nevoilor populației. Se generalizează în mod sistematic programarea bolnavilor la consultații prin ore reținute. Asistența medicală la domiciliu va fi reorganizată, stabilindu-se gărzi în policlinici pentru efectuarea vizitelor medicale la domiciliu. Se prevede înființarea unor noi servicii de tratament în policlinici, noi criterii privind internarea sau spitalizarea acasă, precum și în legătură cu obligativitatea de revin personalului medico-sanitar de a supraveghea la domiciliu pe bolnavii cronici, după părăsirea de către ei a spitalului.

La aniversarea tratatului româno-polon

Vădindu-și caracterul profund constructiv, relațiile româno-polone slujesc intereselor ambelor popoare, cauzei socialismului și păcii.

Angajați într-o vastă operă de construcție, Republica Socialistă România și Republica Populară Polonă promovează pe plan extern o politică activă de pace. Împreună cu celelalte țări socialiste, ele militază perseverent pentru slăbirea încoercirii și normalizării vieții internaționale, zădărnirea acțiunilor agresive ale imperialismului, dezvoltarea colaborării și prieteniei între popoare.

Cu prilejul celei de-a 18-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Polonia, poporul nostru transmite poporului polonez un cald salut frățesc și urarea de a cuceri noi victorii în înflorirea patriei sale socialiste, în lupta pentru apărarea păcii.

ÎN SLUJBA CAUZEI PĂCII ȘI SECURITĂȚII EUROPENE

Instaurarea în Europa a unei atmosfere de colaborare între state, asigurarea unei securități reale și eficace pe continentul nostru sînt desiderate majore ale tuturor popoarelor europene, devin tot mai mult o preocupare constantă a vieții politice europene și internaționale.

S-au scurs șase luni de la publicarea Declarației de intenție de bază solidă pentru abordarea într-un mod nou a problemelor securității europene, a prezentat un vast program de acțiune pentru forțele democratice, pentru popoarele și statele europene în vederea statornicirii, prin eforturi comune, a unui climat de destindere, înțelegere și cooperare între statele continentului, care să facă cu neputință izbucnirea unui nou război. Ideile cuprinse în Declarație au avut un ecou larg în opinia publică europeană și internațională. De la apariția Declarației problemele relațiilor între statele europene au fost amplu dezbătute în presă, la congresele partidelor politice și organizațiilor obștești din diferite țări, au stat pe ordinea de zi a multor înfîlțiri, conferințe și tratative internaționale. S-au accentuat în această perioadă tendințele spre normalizarea relațiilor între statele continentului, spre debarasarea statelor vest-europene de tutela imperialismului american, spre dezvoltarea cooperării între toate țările europene. Un amplu dialog internațional se desfășoară în legătură cu aceste probleme și se poate spune că necesitatea îmbunătățirii continue a atmosferei în Europa este recunoscută de către factorii de răspundere din marea majoritate a țărilor continentului. Este însă de sine înțeles că recunoașterea acestei necesități se cere întărită prin fapte și acțiuni clasament conduc Luitkov și Spasski cu cite 8,5 puncte, urmați de Ciriul cu 7 puncte.

În ultima vreme au avut loc multiple contacte ale conducătorilor țărilor noastre cu reprezentanți a numeroase state, printre care Franța, Turcia, Danemarca, Grecia, Italia, R. F. a Germaniei, Olanda, s-au dezvoltat larg relațiile României cu diferite țări europene. Țara noastră acordă o mare însemnătate aplicării în viață a Rezoluției adoptate de O.N.U. rezoluție a cărei inițiator este România, cu privire la dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate între țări și sisteme social-politice diferite și caută, împreună cu altele țări, modalitățile cele mai eficiente pentru promovarea ideilor acestora.

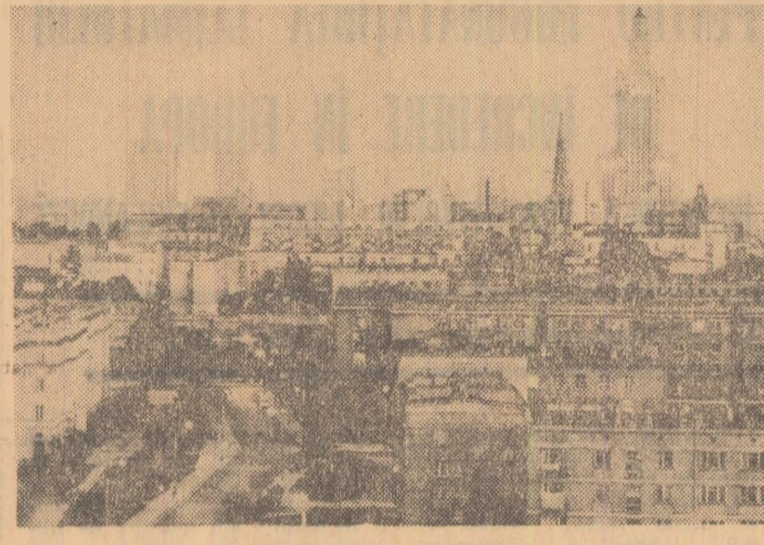
Telegrame

Cu ocazia aniversării a 18 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Polonă, între ministrul Afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu și ministrul Afacerilor externe al Republicii Populare Polone, Adam Rapacki, a avut loc un schimb de telegrame de felicitări, prin care cei doi miniștri își exprimă convingerea că relațiile de prietenie și colaborare frățoasă dintre cele două țări se vor dezvolta continuu spre binele popoarelor române și poloneze, în interesul unității țărilor socialiste, ai cauzei socialismului și păcii.

În istoria relațiilor româno-polone, data de 26 Ianuarie marchează un eveniment de seamă. În urmă cu 18 ani, în această zi a avut loc semnarea unui important document pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie reciprocă — Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Polonia.

Prietenia tradițională și relațiile de colaborare dintre popoarele celor două țări au căpătat un nou conținut, ridicându-se pe o treaptă superioară în urma instaurării puterii populare și trecerii la construcția socialistă în România și Polonia. Bazele pe principiile marxism-leninismului și internaționalismului socialist, respectării independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și întraajutorării tovarășești, aceste relații, consfințite prin Tratatul încheiat, își vădesc rodnicia.

An de an s-a dezvoltat colaborarea multilaterală — politică, economică, tehnico-stiințifică, culturală româno-polonă. Succesele dobindite de cele două țări în înflorirea economiei și culturii, în opera de edificare a noii orîndiri, au sporit mereu posibilitățile de largire și diversificare a cooperării dintre ele pe baze reciproc avantajoase. Potrivit prevederilor acordurilor comerciale în vigoare, volumul schimburilor reciproce de mărfuri cunoaște o majorare continuă. Sesiunea din septembrie 1966 a Comisiei guvernamentale româno-polone de colaborare economică a vădit preocuparea ambelor părți pentru largirea în continuare a cooperării în diferite domenii industriale, printre care siderurgia, industria chimică, construcția de mașini și altele. S-au intensificat, totodată, schimburile pe tărîmul științei, învățămîntului, culturii și artei.

O imagine din Varsovia de azi

Cronica zilei

PRIMIRE LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

La 25 Ianuarie, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit în audiență pe Ioannis Christos Cambiotti, în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor sale de acreditare în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Greciei în Republica Socialistă România.

Cum va fi vremea

Tempul probabil pentru zilele de 27, 28 și 29 Ianuarie. În țară: Vreme în general umedă. Cerul va fi mai mult noros. Vor cădea precipitații mai ales sub formă de ninsoare. Vînt potrivit, cu unele intensificări. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 10 grade și zero grade, local mai coborîte, iar maximele între minus 5 și plus 5 grade. Ceată locală. În București: Vreme în general umedă, cu cerul mai mult noros. Vor cădea precipitații slabe. Vînt potrivit. Temperatura ușor variabilă.

ACTUALITATEA SPORTIVĂ

ASTAZI, LA CLUJ, ÎN CABRUL SEMIFINALĂTOR „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI” la tenis de masă (masculin), campionia României. C.S.M. Cluj, înfrînge într-o partidă care se anunță echilibrată formația suedeză Leksberg și R.K. Echipa oaspete prezintă în această partidă o formație puternică, în frunte cu fostul campion european, Hans Aise.

C.S.M. Cluj va slăni următorul ot: Negulescu, Rehi, Giurgiuca, Cobzaru.

STADIONUL GIULEȘTI DIN CAPITALĂ găzduiește astăzi cu începere de la ora 15,15 meciul amical de fotbal Rapid și Politehnica. În deschidere, la ora 13,30, se vor înfrîna echipele Tehnometa și D.R.T.A.

LA COPENHAGA s-a desfășurat fotbalul internațional amical de handbal dintre selecționetele masculine ale Danemarcei și U.R.S.S. La capătul unei partide spectaculoase, sportivii sovietici au obținut victoria cu scorul de 17-15 (11-9).

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE SĂRIȚURI CU SCHIURILE DE LA ZAKOPANE, la care au participat sportivi din Austria, R.D. Germană, Cehoslovacia, Iugoslavia și Polonia, s-a încheiat cu victoria cehoslovacului Rasko. Cele mai bune sărituri ale sale au măsurat 107 m și 101,5 m.

ÎN RONDA A 11-a A TURNEULUI DE SAH DE LA BEVERWIJK (O-

land), maestrul român Teodor Ghițescu a remizat cu marele maestru spaniol Pomar. Alte rezultate: Kavalek-Luitkov 0-1; Larsen-Kujpers 1-0; Van Get-Darga 0-1. În clasament conduc Luitkov și Spasski cu cite 8,5 puncte, urmați de Ciriul cu 7 puncte.

FOTBALISTUL BRAZILIAN PELE a desmîntat știrile potrivit cărora el ar duce tratative pentru a se angaja la un club european. „Eu mă înțeleg bine cu cei de la Santos și sînt gata să renunșez contractul” — a declarat Pele într-un interviu televizat, transmis din Columbia, unde echipa din Sao Paulo se află în turneu. Ziarul Correio da Manhã din Rio de Janeiro publicase zilele trecute o informație în care se arăta că, din cauza dificultăților financiare, Pele ar fi dispus să accepte propunerile cluburilor italiene. Internaționalul Milano și Juventus Torino, care oferă fiecare pentru transferul jucătorului brazilian suma de 500.000 de dolari.

DE PRETUTINDENI

Proteză bioelectrică — Un grup de medici din Austria au construit o originală proteză care să înlocuiească mina omezească. Curenții înfrîni care iau naștere prin mișcarea brațului sînt „captați” la suprafața pielii, întăriți apoi de curenții unei baterii și îndreptați spre un electromotor. Mîna motor electric pune în mișcare mecanismul mîinii artificiale. Originalitatea acestui „aparut de apucat” constă în faptul că pentru prima dată o proteză primește comenzi, la fel ca o mîna naturală, din creierul omezească.

Clorofilă în cosmos — În cadrul unei adunări a oamenilor de știință de la Universitatea din California, scrie „New York Times”, cercetătorul Fred M. Johnson a declarat că ar fi descoperit în norii de praaf care învăluiesc galaxiile urme de clorofilă. Clorofila (substanța care dă plantelor culoarea verde) nu este în sine un organism viu dar joacă un rol cheie în procesul fotosintezei. Această descoperire îl face pe savant să presupună că și pe alte corpuri cerești ar exista forme de viață, unele chiar asemănătoare celor de pe pămînt.

Record sinistru — Pentru Republica Sud-Africană, anul 1966 a însemnat recordul condamnărilor la moarte. Potrivit statisticilor, acestea au atins cifra de 122, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 50 la sută față de anul precedent. Fără îndoielă că în patria apartheidului, condamnății la moarte au fost băștinaii negri, acuzați sau numai bănuiți de activitate „subversivă”.

(Urmare din pag. 1)

Începînd din nord-vestul aicului Minas Gerais, simți apropierea a ceea ce aici se cheamă „sertao” — nume care definește un vast spațiu geografic din interiorul Braziliei, caracterizat prin densitatea foarte redusă a populației, printr-o climă și vegetație specifice. Este spațiul al cărui colonizare, începînd în plin mers, a început mult mai tîrziu decît cea a litoralului.

Fiind sezon secetos, țărba e uscată, iar vitele care o pasc, în lipsă de aliceva, au devenit destul de improprie pentru abator.

O dată ajuns la statul Goiás, te afli în plin „sertao”. Pădurile de arbuști pitoiși de seceta se tumulesc, pînă ce încheagă acei tamos „mato” („Mato Grosso”) ce se întinde pe distanțe de sute și sute de kilometri. Dar după ce te obișnuiești de-a binelea cu pămîntul aspru și a aproape pustiu, „sertao” îți rezervă azi o surpriză unică în țelul ei: în depărtare, începi să distingi profile de clădiri moderne, circulația pe șosea se înviorază, apoi, în răstimp de minute, treci din „mato” în ultramoderna

capitla a Braziliei. Contactul e alt de puternic și trecearea alt de rapidă, înclîi se simțea că ai căzut pe dă vîntului miraj. Celebra operă a lui Lucio da Costa și Oscar Niemeyer, în fond opera poporului brazilian, orașul Brasília e situat în sud-estul statului Goiás, regiune despre care buisinessmanul californian Reames spunea că „are cele mai bune pămînturi din lume”. Poate că în afirmație există o doză de exagerare, dar autorul ei nu a spus-o grațiu, ci a cumpărat, totodată, suprafețe imense în apropiere de Xavantina, amănunțit ulterior că va mai cumpăra 40.000 de hectare, și suplimentar. Alți compatrioți i-au urmat exemplul, pînă cînd autoritățile locale au intrat în încurcătură: tărîni refuzau să părăsească pămînturile achiziționate de acțienarii străni. Pentru a evita o convulsie socială, s-a convenit în principiu să se organizeze o mică reformă agrară pe plan local, noi proprietarii chihniștii urmînd să fie despagubiți.

În ansamblul brazilian, Goiás înseamnă deocamdată puțin, dar foarte mult în perspectivă. Cu 542.032 kilometri pătrați, el este de două ori mai

mare decît Italia, de șapte ori cît Portugalia și de șase ori cît Spania sau Franța, dar nu are decît două milioane și jumătate de locuitori. La începutul secolului avea de zece ori mai puțin. Actualmente, revine o densitate medie de mai puțin de 4 locuitori pe kilometru pătrațiar dacă scoțim în calcul jumătate din ea trăiesc în cîteva localități urbane, e de închipuit ce densitate densitate rămîne pentru zona rurală. Industria e încă în fază embrionară — 1.600 unități industriale, incluzînd micii ateliere, cu vreo 11.000 salariați, din care 9.500 în industrie lipsește complet. Există doar 493 km de cale ferată (Franța, de pildă, la o suprafață mai mică are de 80 de ori mai mult) și cum dublul acestei cifre șosea destul de muncitori — iar marea industrie lipsește complet. Există doar 493 km de cale ferată (Franța, de pildă, la o suprafață mai mică are de 80 de ori mai mult) și cum dublul acestei cifre șosea destul de muncitori — iar marea industrie lipsește complet. Există doar 493 km de cale ferată (Franța, de pildă, la o suprafață mai mică are de 80 de ori mai mult) și cum dublul acestei cifre șosea destul de muncitori — iar marea industrie lipsește complet.

deosebit de bogat în minerale, avem cel mai mare zăcămint de nichel din lume. Dacă el ar fi situat undeva în Europa sau Statele Unite, ar fi fost de mult scos la lumină și transformat într-o imensă bogăție palpabilă. Cu resursele noastre il-

ficiale, dimpotrivă, pe levi mal pierde din temperatură și prin asta originala localitate bănească e pozată unică în lume. O sumentenie de izvoare termale permit să faci baie caldă și să-ți alegi temperatura dorită — de la 34 de grade la sus. Dar alegerea cu prudență: există un lac cu ape de 51 de grade și un izvor care trece de 60. Cîteva izvoare formează un rlu ce curge vreo șase kilometri fără să se răcească, cu un debit de 120 milioane de litri pe zi. Bineînțeles, uite în lume, după spusele localnicilor. La marginea lui se află în construcție un mare hotel turistic „de clasă internațională”.

De la Brasília spre vest, înfrîntes o serie de localități pioniere, tinere, ca mai tot ce s-a înălțat pe aceste meleaguri, unde se înalță unități industriale destinate în cea mai mare parte producătorilor materiei prime locale. Îndoesebi produse ale agriculturii și creșterii viteilor. Aproape toate aparțin „liberei inițiative” private, și unii patroni cu care am stat de vorbă mi-au mărturisit fără ocol că investițiile le sînt rentabile, doar că impozitele li incomodează. Rentabilita-

tea, în realitate mai mare decît sînt dispuși să recunoască proprietarii, este cu altă mai ușor de realizat în această zonă unde banul e scump (paradoxal, în condiții de inflație) și mina de lucru ieftină. Mulți și-au transferat capitalurile din altele regiuni, unde concurența devenise supărătoare. Să-laruli minim al lucrătorilor, stabilit prin decret prezidențial, în Goiás este mai scăzut cu aproape o treime decît în Guanabara și Sao Paulo. Chiar și așa, patronii găsesc mijloc să plătească lucrătorii sub minimul legal. Cei nevoiți preferă o plată darizorie perspectivei sigure de a rămîne pe drumuri, căci stăpînul are de unde alege oricînd „brațe libere”. Un antreprenor portughez mi-a desfășurat o întreagă filozofie pe tema investițiilor raționale, reieșind că dacă într-un an ești gata să echivalenze cel puțin suma inițială, asta e semn de incapacitate în afaceri. Vorbitorul era dintre cei capabili, căci lînea în mîna soarta aliceva sute de lucrători plătiți „în bani și produse” care asudă zilnic pentru a justifica teza stăpînului.

Conștiență de răspunderea ce-î revine în lupta forțelor politice înfrîntes pentru instaurarea unui climat de prietenie în Europa, România va depune și în viitor eforturi nesăbuite pentru asigurarea relațiilor interstatuale europene pe baze noi, sănătoase, va extinde colaborarea cu statele Europei, indiferent de orînduirea lor socială. În ultimul timp au avut loc convorbiri între reprezentanții țărilor noastre și ai R. F. a Germaniei în legătură cu realizarea unui acord privind stabilirea de relații diplomatice între cele două țări. Dezvoltarea schimburilor economice, științifice, tehnice și culturale, inclusiv normalizarea relațiilor diplomatice dintre țara noastră și R. F. a Germaniei, este de natură să slujescă intereselor securității și păcii în Europa.

Desigur, opera de asigurare a unui climat de destindere și cooperare în Europa întîmpină opoziția forțelor imperialiste, în primul rînd a imperialismului american, a forțelor militariste și revanșiste. Dezvoltarea relațiilor inter-europene pe baze noi, înfrîntes securității pe continentul nostru contribuie la dezlucirea planurilor reacționale, la stîmperarea forțelor imperialiste și progresiste din Europa occidentală, a tuturor forțelor care se pronunță pentru o politică realistă, pentru relații inter-europene reciproc avantajoase, pentru întărirea păcii europene. În promovarea acestei politici, partidul și guvernul nostru pornesc de la convingerea că se corespunde pe deplin intereselor și năzuințelor poporului român, intereselor tuturor țărilor socialiste, slujiește luptei forțelor antiimperialiste, cauzei păcii și progresului în lumea întreagă. Politica iubitoare de pace a țării noastre, sprijinită activ de întregul nostru popor, se bucură de o înaltă apreciere din partea opiniei publice din Europa și din lumea întreagă.

Cauza apărării păcii și securității europene va mobiliza fără îndoielă și de aici înainte noi și noi forțe sociale, interesate să asigure străvechului nostru continent perspectiva unei dezvoltări pașnice și prospere și prin aceasta să contribuie la consolidarea păcii în lumea întreagă.

V. ILIESCU

viața internațională

DUPĂ ESCALA DE LA PARIS A PREMIERULUI BRITANIC

„NICI DA, NICI NU”

Correspondență din Paris

Din turneul de sondaj al premierului britanic, Harold Wilson, în capitalele celor șase țări membre ale Pieței comune, s-au consumat două etape: Roma și Paris. Interesul cu care au fost așteptate convorbirile franco-britanice e justificat de faptul că, după cum se știe, în urmă cu patru ani, Franța a barat drumul Angliei spre comunitatea vest-europeană.

Acum, cind Londra intenționează să-și depună din nou candidatura la Bruxelles, o primă întrebare este: Ce spune Franța?

În cursul întrevederilor de la palatul Elysee s-a abordat o gamă largă de probleme. În ce privește problema aminorității, premierul Wilson a expus poziția britanică în chestiunea aderării la Piața comună și a răspuns la o serie de întrebări puse de președintele de Gaulle în legătură cu situația economică și financiară a Angliei, cu atitudinea Londrei în problema relațiilor Est-Vest, precum și față de Tratatul de la Roma, cu rolul

aurului în sistemul modern interoceanic etc. După încheierea convorbirilor, nu s-a dat publicității nici un comunicat sau declarație de presă, în care a spus, printre altele: „Am fost extrem de încurajat de primăriea noastră față de faptul de a vedea că președintele de Gaulle și de către ministrii francezi... Nu am venit la Paris ca să punem întrebări la care răspunsul trebuia să fie da sau nu. Noi credem că interlocutorii noștri francezi au fost impresionați de voința noastră fermă de a adera la Piața comună” — a adăugat el. Voritorul a precizat că convorbirile sale de la Paris și de la Roma au fost suficiente de profunde și că nu va fi necesar ca el să se întoarcă în aceste capitale înainte ca guvernul britanic să ia o hotărâre definitivă asupra candidaturii Angliei în Piața comună.

Într-o declarație televizată făcută tot ieri seară, ministrul de externe al Franței, Couve de Murville, după ce a definit problemele cele mai importante care au făcut obiectul convorbirilor, a spus: „Noi nu am angajat negocieri, ci schimburi de vederi asupra problemelor legate de candidatura Angliei la C.E.E... Ne-am explicat foarte obiectiv și foarte deschis” — a conchis el.

Iată de ce observatorii de presă se arată reținuți în aprecierea rezultatelor convorbirilor franco-britanice.

Într-un comentariu ziarul „Le Monde” crede că în stadiul lor actual este exclus ca convorbirile să aducă un răspuns net la întrebările ce se pun, dar care nu au fost ridicate în cursul întrevederilor: Franța acceptă sau nu ca Anglia să intre în Piața comună? Iar ziarul „La Croix” sintetizează astfel ultima zi a convorbirilor: „Explicație francă, atmosferă bună, dar de Gaulle nu va spune nici da, nici nu”.

AI. GHEORGHIU

ROMA Convorbirile sovieto-italiene

ROMA 25 (Agerpres). — Cu prilejul vizitei de stat pe care o face în Italia Nikolai Podgorni, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., președintele Italiei, Giuseppe Saragat, a oferit în seara zilei de 24 ianuarie o recepție.

Salutind prezența oaspetelui sovietic, președintele Italiei a subliniat că această întâlnire are ca scop să apropie și mai mult popoarele Italiei și Uniunii Sovietice. Căutarea unei păci trainice, a spus el, este scopul primordial al activității noastre zilnice și de aceea căutarea acestei păci trebuie să fie scopul principal și direct al dialogului sincer care a început între noi, dialog pe care intenționăm să-l continuăm și să-l adâncim și pe viitor. Echilibrul de forțe este și va fi încă timp îndelungat o condiție a menținerii păcii și noi credem că trebuie depuse eforturi pentru ca acest echilibru să fie asigurat nu pe calea menținerii unei situații care contravine drepturilor popoarelor la libertate și independență, ci pe calea stabilirii unui asemenea statut internațional care să dea tuturor popoarelor posibilitatea să se folosească de acest drept inalienabil. Rădăcinile colaborării noastre par promițătoare, iar posibilitățile dezvoltării lor continue sînt mari și noi sperăm că în comun le vom putea folosi complet — a încheiat Giuseppe Saragat.

În cuvîntul de răspuns, Nikolai Podgorni a relevat atmosfera de bunăvoință și de mai bună înțelegere care începe să se stabilească între U.R.S.S. și Italia, precum și faptul că, în ultimii ani, aceste relații au căpătat, deosebit în domeniul colaborării economice și tehnico-stiințifice, o dezvoltare favorabilă. Se poate spune că se creează condiții pentru a se impune un caracter mai stabil și mai prietenesc relațiilor dintre U.R.S.S. și Italia, a adăugat el. Voritorul a subliniat importanța dezvoltării schimbului în domeniul comerțului, științei și tehnicii între cele două țări, precum și faptul că respectarea suveranității, neamstecul în treburile interne, egalitatea și avantajul reciproc sînt baza relațiilor dintre U.R.S.S. și Italia.

Relevind că, în ultimul timp, pe continentul european se simte mai puternic năzuința spre destindere, spre stabilirea unei colaborări multilaterale, inclusiv pe o bază general-europeană, fiecare stat menționîndu-și caracterul național, Nikolai Podgorni a scos în evidență faptul că, la Consfătuirea de la București din vara anului trecut, țările socialiste europene au prezentat propuneri realiste cu privire la asigu-

rarea securității în Europa și stabilirea unei colaborări generale europene.

Vorbitorul a subliniat efectul negativ pe care îl are continuarea războiului din Vietnam asupra destinderii internaționale, inclusiv asupra rezolvării unor probleme internaționale, cum este dezarmarea generală. Relevind că U.R.S.S. sprijină programul just al reglementării politice a problemei vietnameze, prezentat de guvernul R. D. Vietnam și de Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud, N. Podgorni a declarat că drumul spre această reglementare nu poate fi deschis decât atunci cînd vor înceta, în primul rînd, în mod necondiționat și definitiv, bombardamentele asupra R. D. Vietnam.

La 25 ianuarie au avut loc tratative între Nikolai Podgorni, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și Giuseppe Saragat, președintele Italiei. După cum arată agenția TASS, în timpul tratativelor au fost discutate și probleme privind relațiile sovieto-italiene, cit și unele probleme internaționale importante.

Vizita ministrului comerțului exterior al României în Franța

PARIS 25. — Correspondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Ministrul comerțului exterior al Republicii Socialiste România, Gheorghe Ciocară, care se află într-o vizită în Franța la invitația guvernului francez, a vizitat miercuri uzinele „Isorel” și „Cleber Colombe” din localitatea Troyes. Directorul general al uzinelor „Cleber Colombe”, dl. Beradi, a oferit un dejun în cinstea oaspetelui român.

Înapoiindu-se la Paris, Gheorghe Ciocară a fost primit în aceeași zi de ministrul industriei, Raymond Marcellin. La întrevedere au participat Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior, Ion Morega, adjunct al ministrului industriei construcțiilor de mașini, precum și ambasadorul României la Paris, Victor Dimitriu.

SPRIJIN DEPLIN EFORTURILOR PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA CLIMATULUI DE ÎNCREDERE ÎN EUROPA

ÎNCHIEIERA TRATATIVELOR IUGOSLAVO-FINLANDEZE

Correspondență din Belgrad

În cadrul căldurii pe care o întreprinde în mai multe țări, președintele Republicii Finlanda, Urho Kekkonen, a încheiat o primă etapă: vizita în R.F. Iugoslavia la invitația președintelui Iosip Broz Tito. În comunicatul publicat cu această ocazie se arată că „cei doi președinți, împreună cu colaboratorii lor, au avut convorbiri asupra problemelor internaționale actuale și a celor privind dezvoltarea conlucării și relațiilor dintre Iugoslavia și Finlanda. Schimbul de păreri, se menționează în continuare în comunicat, a arătat că Iugoslavia și Finlanda acordă un sprijin deplin tuturor eforturilor pentru îmbunătă-

țirea climatului de încredere și colaborare în lume și în special în Europa”.

Acestui ultim punct din comunicat i s-a acordat de altfel un loc principal în cadrul convorbirilor iugoslavo-finlandeze. După cum se știe, Iugoslavia și Finlanda sînt coautora ale rezoluției „Acțiunilor pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene aparținînd unor sisteme social-politice diferite”, rezoluție inițiată de Republica Socialistă România și adoptată în unanimitate de Adunarea Generală a O.N.U. „Finlanda și Iugoslavia, a scris ziarul „Oslobodjenje”, ca țări europene, sînt vital interesate în întărirea păcii și securității în Europa. Poziția Iugoslavia în această problemă este cunoscută. În ceea ce o privește, Finlanda caută de asemenea să-și aducă contribuția la eforturile pentru asigurarea păcii pe continentul nostru, prin inițiativa președintelui Kekkonen privind transformarea regiunii baltice într-o zonă fără arme nucleare”.

Miercuri dimineață, președintele Kekkonen a părăsit Iugoslavia îndreptîndu-se spre Republica Arabă Unită, unde va face o vizită de șase zile.

N. PLOPEANU

CONDUCĂTOR COMUNIST ARESTAT LA DJAKARTA

DJAKARTA 25 (Agerpres). — După cum anunță agenția Antara, la Djakarta a fost arestat marți Djoko Sudjono, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Indonezia.

PERSPECTIVE TANZANIENE

O cuvîntare a președintelui Nyerere

DAR-ES-SALAAM 25 (Agerpres). — Luînd cuvîntul cu prilejul deschiderii Consfătuirii comisarilor regionali din Tanzania, președintele țării, Julius Nyerere, a declarat că „în Tanzania trebuie construită o societate în care să nu fie exploatați și exploatați”. El a chemat la elaborarea în anul 1967 a unei linii generale în vederea înlăturării primilor pași în construirea noii societăți din Republica Unită Tanzania. Referindu-se la problemele dezvoltării țării, Nyerere a subliniat că principala forță pe care trebuie să se pună bază în activitatea de construire a unei societăți noi este poporul Tanzaniei. El a adăugat că trebuie folosite toate resursele naturale ale țării.

Belgrad. După cum transmite agenția Tanjug, la invitația lui Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., la începutul lunii februarie Iosip Broz Tito, președintele U.C.I. și președintele R.S.F. Iugoslavia, va face o scurtă vizită oficială în R. P. Ungară.

VARSOVIA. În urma tratativelor care au avut loc între Wikold Trampczynski, ministrul comerțului exterior al R. P. Polone, și Paulo Egidio Martins, ministrul industriei și comerțului al Braziliei, a fost semnat un acord economic potrivit căruia Polonia va livra Braziliei nave comerciale în valoare totală de 30 milioane dolari. La rîndul ei, Brazilia va exporta în Polonia cafea și concentrate de cafea, mangan și minereu de fier.

ATENA. Alegerile generale din Grecia au fost fixate pentru 28 mai.

Eugen IONESCU

Ziua Republicii India

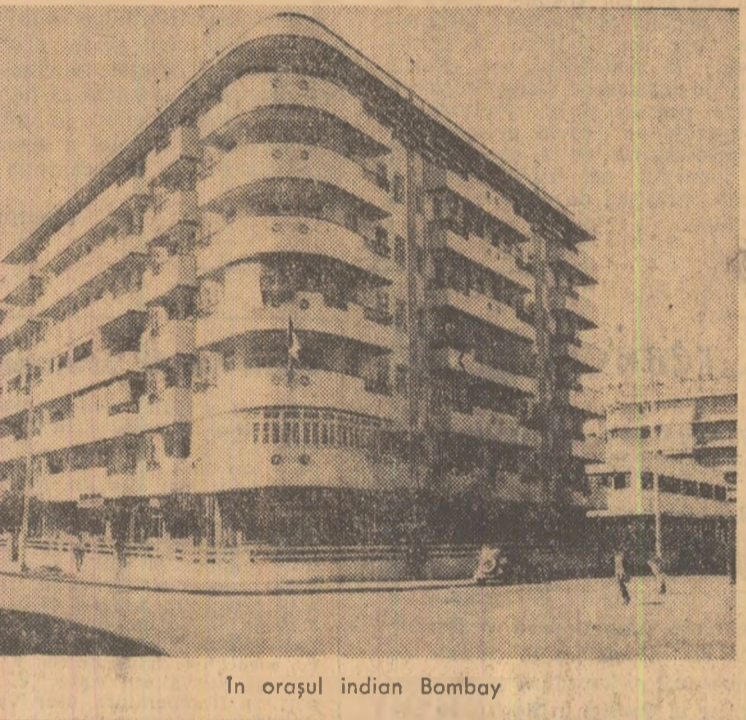
Astăzi poporul indian sărbătorește împlinirea a 17 ani de la proclamarea Republicii India. În istoria frîntînată a acestei mari țări, cu o străveche civilizație, evenimentul petrecut la 26 ianuarie 1950 a marcat un moment deosebit important. Intrarea în vigoare, la doi ani și jumătate după cucerirea independenței (august 1947), a constituției care consfințește existența Indiei ca republică suverană, venea să încununeze lupta grea și îndelungată dusă de poporul ei pentru înlăturarea dominației străine și afirmarea ființei sale naționale.

În anii care s-au scurs de atunci, însușit de victoria obținută, poporul indian și-a concentrat eforturile în vederea lichidării mostenirii lăuate de cele aproape două secole de dominație colonială. Ca rezultat al muncii sale, pe întinsul Indiei și-au făcut apariția, în decursul ultimilor ani, fabrici și uzine moderne, școli, spitale, instituții culturale și științifice.

Pe plan extern, în spiritul politicii sale de neangajare și pace, India se pronunță totodată pentru dezvoltarea relațiilor cu toate țările.

Între Republica Socialistă Românie și Republica India s-au statornicit și se dezvoltă relații prietenești întemeiate pe principiile egalității în drepturi, avantajului reciproc, respectării independenței și suveranității naționale, neamstecului în treburile interne. An de an, între cele două țări s-au extins colaborarea economică și tehnică, schimburile culturale. O însemnată contribuție la adîncirea cunoașterii reciproce și la stringerea legăturilor româno-indiene au adus-o schimburile de vizite între conducătorii celor două țări.

Cu prilejul celei de-a 17-a aniversări a proclamării Republicii India, poporul român transmite poporului indian cordiale felicitări și urări de prosperitate și pace.

În orașul indian Bombay

PREȘEDINTELE DORTICOS DESPRE DEZVOLTAREA ECONOMIEI CUBEI

HAVANA 25 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la vernisajul expoziției „Industria în substa agriculturală”, organizată în capitala Cunei, președintele republicii, Osvaldo Dorticos, a arătat că anul acesta eforturile oamenilor muncii cubani sînt îndreptate spre îndeplinirea cu succes a sarcinilor privind dezvoltarea economiei. Vorbind despre necesitatea realizării unei

mari productivități a muncii în industrie și a unei recolte mari la hectar în agricultură, el a subliniat că prima condiție pentru această rezidă în mecanizare și o agrotehnică dezvoltată. Președintele s-a ocupat, de asemenea, de problema pregătirii de cadre tehnice calificate pentru industrie și agricultură și de organizarea folosirii ratiionale a tehnicii agricole existente.

R. P. UNGARĂ

Realizări ale anului 1966

BUDAPESTA 25 (Agerpres). — Agenția M.T.I. transmite comunicatul Direcției Centrale de Statistică a R.P. Ungare cu privire la dezvoltarea economiei naționale pe anul 1966. Potrivit comunicatului, venitul național a crescut cu 6 la sută față de 1965. Producția industrială a sporit cu 7 la sută în comparație cu anul precedent, iar productivitatea muncii cu 6 la sută. În ceea ce privește producția agricolă, s-a înregistrat o creștere

cu 5-6 la sută față de anul 1965. S-a obținut o producție foarte bună de porumb. Recolta de grâu a fost de 2,4 milioane tone, adică mai mică decît în 1965, însă suficientă pentru a acoperi nevoile interne. Investițiile au atins o cifră de 47 miliarde forinți, adică cu 7 la sută mai mult decît în 1965. Au fost date în folosință numeroase obiective industriale noi. S-a construit aproximativ același număr de apartamente ca în anul precedent.

Exporturile au sporit cu 6 la sută, iar importurile cu 3 la sută față de nivelul anului precedent. Anul 1966 s-a încheiat cu o balanță activă. Importurile din țările capitaliste au depășit valoarea exporturilor în aceste țări.

La 1 ianuarie 1967 numărul populației R. P. Ungare era de 10 197 000, cu 37 000 mai mare decît în 1965. Veniturile totale ale populației au sporit cu 7 la sută față de anul precedent, salariile muncitorilor cu 5 la sută, iar veniturile bănești ale țărănilor cu 10 la sută. Salariile reale ale muncitorilor și salariații au sporit, pe locuitor, cu 2-3 la sută.

Valoarea mărfurilor desfăcute prin rețeaua comercială a fost cu 7 la sută mai mare decît în 1965, iar valoarea consumului de alimente a crescut cu 4 la sută. În anul școlar 1966-1967, în școlile secundare s-au înscris 376 000 de elevi, iar în universități 90 000 de studenți.

NICARAGUA :

O „REPETIȚIE GENERALĂ” SÎNGEROASĂ

Timp de două zile, Managua, capitala statului Nicaragua, a fost teatrul unor violente incidente care s-au soldat cu 32 de morți și peste 100 de răniți. Duminiu, în timp ce peste 50 000 de persoane participau la o demonstrație înaltă de opoziție, armata a deschis focul asupra mulțimii. La Palatul prezidențial au fost amplasate tancuri și mitraliere, iar deasupra orașului s-au ridicat avioane militare. Luni, ciocnirile de stradă dintre trupele gărzii naționale și civili înarmati au continuat. Răsculțatul, reprezentînd forțele de opoziție, au ocupat un hotel din centrul capitalei. Tancuri și mașini blindate au fost aduse la fața locului, iar aviația a mitraliat cîteva cartiere. Ultimele știri sosite din Managua anunță că autoritățile au reușit marți să restabilească controlul asupra orașului.

Pe o stradă din Managua în timpul ciocnirilor

Acestea sînt evenimente. Și ele deoiazi atmosfera politică actuală, în preajma alegerilor prezidențiale ce urmează să aibă loc la 5 februarie.

Cînd, în august anul trecut, Convenția Partidului liberal-nationalist (partid de guvernămînt) la desemnat drept candidat la alegeri pe Anastasio Somoza, fiul fostului dictator nicaraguan, vestea a stîrnit un val de nemulțumiri în întreaga țară. Familia Somoza e cunoscută prin regimul de teroare și oprima-re înscăunată în Nicaragua de peste trei decenii, desi, formal, din 1963 nici unul din membri ei nu este instalat în scaunul prezidențial. În realitate ea nu a

dispărut nicodată de pe scena politică a țării, ci doar s-a retras într-un ungher, din care manevrează puterea executivă. Că așa stau lucrurile se vede și din faptul că Anastasio Somoza menține conducerea gărzii naționale, reazemul tuturor forțelor reacționare nicaraguene. Desemnarea lui drept candidat oficial în funcția supremă dezvoltă intenția curmării oligarhice de a trece legal puterea în mîinile celui care, de fapt, o exercită din umbră.

Perspectiva reînțoarcerii la putere a familiei Somoza a dat naștere unei puternice reacții. Au avut loc numeroase greve și demonstrații de protest la care au

participat oameni din cele mai diferite categorii sociale. De fiecare dată trupele gărzii naționale și poliția au intervenit cu brutalitate pentru a le împrăști. Impopularitatea elementelor progresiste a fost declanșată de innersunată campanie de prigonire. „Autoritățile intensifică măsurile lor represive împotriva tuturor celor care se pronunță pentru restabilirea libertăților democratice în țară” — scria săptămînalul nicaraguan „Orientación Popular”.

Cursa pentru putere a generalului Anastasio Somoza a fost regizată cu grijă de autorități. Opoziția reală a fost eliminată prin interdicerea participării la